

การแสดงเดี่ยวทรมเป้ระดับมหำบัณฑิตโดย วสวัตต์ พัยคฆกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MASTER TRUMPET RECITAL BY WASAWAT PHAYAKKAKUL

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Fine and Applied Arts in Western Music

Department of Music

FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS

Chulalongkorn University

Academic Year 2021

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การแสดงเดี่ยวทรมเป็่ระดับมหำบัณฑิตโดย วสวัตดี พยัคฆกุล
โดย	นายวสวัตดี พยัคฆกุล
สาขาวิชา	ดุริยางคศิลป์ตะวันตก
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	อาจารย์ ดร.ยศ วณีสอน

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

.....	คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(ศาสตราจารย์บุษกร บิณฑสันต์)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
.....	ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ จุฬาพันธุ์)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ ดร.ยศ วณีสอน)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ศรี วงศ์ธราดล)	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

วสวัตดี พัยคฆกุล : การแสดงเดี่ยวทรมเป็ตระดับมหาบัณฑิตโดย วสวัตดี พัยคฆกุล. (MASTER TRUMPET RECITAL BY WASAWAT PHAYAKKAKUL) อ.ที่ปรึกษาหลัก : อ. ดร.ยศ วัฒนีสอน

การแสดงเดี่ยวทรมเป็ตในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลที่มาของบทประพันธ์เพลง ศึกษาวิเคราะห์บทประพันธ์ รวมถึงการศึกษาประวัติผู้ประพันธ์และรูปแบบการบรรเลงที่ถูกต้องตามยุคสมัยของบทเพลงเพื่อพัฒนาทักษะและคุณภาพในการบรรเลงทรมเป็ต

ในการแสดงในครั้งนี้ ผู้แสดงได้คัดเลือกบทประพันธ์ที่มีความน่าสนใจตั้งแต่ยุคบาโรคจนถึงยุคปัจจุบันทั้งสิ้น 6 บทเพลง ได้แก่ (1) Trumpet Concerto in E-flat Major ประพันธ์โดย Joseph Haydn (2) Eternal Source of Light Divine ประพันธ์โดย George Frideric Handel (3) Let the Bright Seraphim from Samson ประพันธ์โดย George Frideric Handel (4) Centennial Horizon ประพันธ์โดย Kevin McKee (5) Eastwind ประพันธ์โดย Jean-Francois Michel และ (6) Ode for Trumpet ประพันธ์โดย Alfred Reed การแสดงในครั้งนี้จัดขึ้นเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 เวลา 16.00 น. ณ หอแสดงดนตรี สำนักบริหารศิลปวัฒนธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การแสดงแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ใช้เวลาในการแสดงทั้งสิ้นประมาณ 1 ชั่วโมง 15 นาที

สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ตะวันตก

ปีการศึกษา 2564

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6380028035 : MAJOR WESTERN MUSIC

KEYWORD: Trumpet, Trumpet Recital

Wasawat Phayakkakul : MASTER TRUMPET RECITAL BY WASAWAT PHAYAKKAKUL.

Advisor: YOS VANEESORN, D.M.A.

This trumpet recital aims for exploring the origin and analyzing the selected pieces, studying the background of the composers and searching for a suitable performing style for the pieces in order to develop a playing skill and to elevate the quality of performing trumpet.

In this recital, the performer chose 6 pieces representing notable compositional styles from different periods consisting of (1) Trumpet Concerto in E-flat Major by Joseph Haydn, (2) Eternal Source of Light Divine by George Frideric Handel, (3) Let the Bright Seraphim from Samson by George Frideric Handel, (4) Centennial Horizon by Kevin McKee, (5) Eastwind by Jean-Francois Michel, and (6) Ode for Trumpet by Alfred Reed. The recital was held on May 30th, 2022 at 4 p.m., CU Music Hall, Art and Culture building, Chulalongkorn University. The recital was divided into two parts with an intermission, lasting approximately 1 hour and 15 minutes.

Field of Study: Western Music

Student's Signature

Academic Year: 2021

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความช่วยเหลือ และการสนับสนุนจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ยศ วัฒนีสอน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่ได้ช่วยให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง และช่วยปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างเคร่งครัดจนสำเร็จลุล่วงมาได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ดร.วานิช โปตะวนิช อาจารย์สอนทรมเป็ดที่ช่วยชี้แนะแนวทางในการบรรเลงจนสามารถบรรเลงคอนเสิร์ตออกมาได้อย่างเป็นที่น่าพอใจ

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิ พงศ์สรายุทธ ที่ช่วยเหลือข้าพเจ้ามาตลอดการศึกษาในคณะศิลปกรรมศาสตร์แห่งนี้ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณผู้ที่มาร่วมแสดงในคอนเสิร์ตทุกท่าน ที่ทำให้คอนเสิร์ตออกมาได้อย่างสมบูรณ์ หากขาดคนหนึ่งคนใดไปคงจะไม่สามารถจัดการแสดงคอนเสิร์ตออกมาได้อย่างน่าประทับใจเช่นนี้

ขอขอบคุณครอบครัวที่คอยให้การสนับสนุนและให้กำลังใจมาโดยตลอด หากไม่มีกำลังใจจากครอบครัวทุกอย่างคงผ่านไปได้

วสวัตดี พยัคฆกุล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง	1
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	1
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงเดี่ยวทรมเป็ต	2
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	3
2.1 <i>Trumpet Concerto in E-flat Major</i> ประพันธ์โดย Franz Joseph Haydn.....	3
2.2 <i>Eternal Source of Light Divine</i> ประพันธ์โดย George Frideric Handel.....	7
2.3 <i>Let the Bright Seraphim from Samson</i> ประพันธ์โดย George Frideric Handel.....	8
2.4 <i>Centennial Horizon for C Trumpet and Piano</i> ประพันธ์โดย Kevin McKee.....	8
2.5 <i>Eastwind</i> ประพันธ์โดย Jean-François Michel	9
2.6 <i>Ode for Trumpet</i> ประพันธ์โดย Alfred Reed	10
บทที่ 3 อรรถาธิบายบทเพลง	12
3.1 บทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงบทเพลง <i>Trumpet Concerto in E-flat Major</i> ประพันธ์โดย Joseph Haydn.....	12

3.2 บทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงบทเพลง <i>Eternal Source of Light Divine</i> ประพันธ์โดย George Frideric Handel	21
3.3 บทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงบทเพลง <i>Let the Bright Seraphim from Samson</i> ประพันธ์โดย George Frideric Handel	23
3.4 บทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงบทเพลง <i>Centennial Horizon</i> ประพันธ์โดย Kevin McKee.....	25
3.5 บทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงบทเพลง <i>Eastwind</i> ประพันธ์โดย Jean-François Michel.....	29
3.6 บทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงบทเพลง <i>Ode for Trumpet</i> ประพันธ์โดย Alfred Reed	34
บทที่ 4 การจัดการแสดงเดี่ยวทรมเปิด	36
4.1 ใบปิดประชาสัมพันธ์การแสดงดนตรี.....	36
4.2 สูจิบัตรการแสดง.....	37
บทที่ 5 คำแนะนำและบทสรุป	58
5.1 คำแนะนำ	58
5.2 บทสรุป	58
บรรณานุกรม.....	59
ประวัติผู้เขียน.....	61

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1	สังคีตลักษณะในท่อนที่ 1	12
ตารางที่ 3.2	สังคีตลักษณะในท่อนที่ 2	15
ตารางที่ 3.3	สังคีตลักษณะในท่อนที่ 3	17
ตารางที่ 3.4	สังคีตลักษณะของบทเพลง Ode for Trumpet.....	34

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ตัวโน้ตที่ เนเชอรัล ทรัมเป็ต สามารถเล่นได้.....	5
ภาพที่ 3.1 ทำนองหลักของท่อนที่ 1 ห้องที่ 37-44	13
ภาพที่ 3.2 หน่วยย่อยเอกหลักของท่อนที่ 1 ห้องที่ 37-39	14
ภาพที่ 3.3 โน้ตโครมาติกบนแนวทรัมเป็ต ห้องที่ 47-48	14
ภาพที่ 3.4 โน้ตที่ใช้ในเตรียมตัวและเทียบเสียงบนแนวทรัมเป็ต	15
ภาพที่ 3.5 ทำนองหลักของท่อนที่ 2 และการใช้เครื่องหมายเน้นเสียงฟอร์ซันโดใต้โน้ตจิ้งหะเบา ห้องที่ 2-4	16
ภาพที่ 3.6 ทำนองหลักของท่อนที่ 3 ห้องที่ 45-56	18
ภาพที่ 3.7 การพรมนิ้วแบบปกติและการพรมนิ้วในเคเดนซ์	18
ภาพที่ 3.8 คาเดนซาโดยฮิกแมน	19
ภาพที่ 3.9 คาเดนซาโดยผู้แสดง	20
ภาพที่ 3.10 ตัวอย่างวิธีการเล่นมอร์เดนต์	20
ภาพที่ 3.11 การเล่นสลับกันระหว่างโซปราโนและทรัมเป็ต ห้องที่ 10-12.....	21
ภาพที่ 3.12 การเปลี่ยนทำนองระหว่างโซปราโนและทรัมเป็ต ห้องที่ 17-20	22
ภาพที่ 3.13 การเล่น canon ระหว่างโซปราโนและทรัมเป็ต ห้องที่ 9-12	23
ภาพที่ 3.14 การเล่น imitation ระหว่างโซปราโนและทรัมเป็ต ห้องที่ 46-47	24
ภาพที่ 3.15 การเปลี่ยนทำนองของโซปราโนและทรัมเป็ต ห้องที่ 44-45	25
ภาพที่ 3.16 การบรรเลงสองคอร์ดสลับกันที่พบได้บ่อยในท่อนที่ 1 ห้องที่ 9-12.....	25
ภาพที่ 3.17 เททราคอร์ดในแนวเบส ห้องที่ 197-205.....	26
ภาพที่ 3.18 codetta ที่มีลักษณะเหมือนพิวัก ห้องที่ 268-270	27
ภาพที่ 3.19 การประพันธ์ช่วงเสียงต่ำที่อยู่ในตอนท้ายของประโยคเพลง ห้องที่ 62-72.....	28

ภาพที่ 3.20 เปียโนบรรเลงโน้ต 7 พยางค์ ห้องที่ 275-280	28
ภาพที่ 3.21 บันไดเสียงยิปซี.....	29
ภาพที่ 3.22 ท่อนนำ (introduction) ของบทเพลง ห้องที่ 1-4	30
ภาพที่ 3.23 หน่วยย่อยเอกหลักที่ใช้ในท่อน B และโน้ตของเบสทรอมโบนที่นำเข้าสู่ท่อน C ห้องที่ 15-20.....	30
ภาพที่ 3.24 การผสมผสานจังหวะในท่อน B ห้องที่ 27-30	31
ภาพที่ 3.25 การนำเสนอทำนองหลักพร้อมกันในโน้ตทรัมเป็ตและทรอมโบน ห้องที่ 71-78.....	32
ภาพที่ 3.26 การเร่งอัตราความเร็ว ห้องที่ 185-192	33
ภาพที่ 3.27 ทำนองหลักของเพลง ห้องที่ 10-16.....	35

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

การแสดงเดี่ยวทรมเป็ตครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงทรมเป็ตให้มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงที่มีความไพเราะและน่าสนใจตั้งแต่ยุคบาโรกจนถึงยุคปัจจุบันมาใช้ในการแสดง เพื่อนำเสนอบทบาทและวิธีการบรรเลงของทรมเป็ตในแต่ละยุคสมัยที่มีวิธีการบรรเลงที่แตกต่างกัน มีข้อจำกัดของเครื่องดนตรีในแต่ละยุคที่ไม่เหมือนกัน มีวิวัฒนาการของเครื่องดนตรีที่พัฒนาขึ้นตามลำดับ การบรรเลงและการตีความบทประพันธ์จึงแตกต่างกันออกไปด้วย จึงต้องอาศัยความรู้ในเรื่องประวัติศาสตร์และความเข้าใจในเรื่องวิวัฒนาการของเครื่องดนตรี จึงจะสามารถบรรเลงได้อย่างถูกต้อง ผู้แสดงเชื่อว่าการแสดงในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้ที่เข้าร่วมรับชมในการนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเล่นทรมเป็ตต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง

1. เพื่อพัฒนาทักษะขั้นสูงในการบรรเลงทรมเป็ต
2. เพื่อศึกษา วิเคราะห์ และตีความบทเพลงที่ใช้ในการแสดง
3. เพื่อเผยแพร่ผลงานและเป็นแนวทางในการฝึกซ้อมแก่บุคคลที่สนใจในการบรรเลงทรมเป็ต

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การแสดงเดี่ยวทรมเป็ตในครั้งนี้ ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงตั้งแต่ยุคบาโรกมาจนถึงยุคสมัยปัจจุบัน โดยพิจารณาจากความเหมาะสมทางด้านเทคนิค ความไพเราะ ความชื่นชอบของผู้แสดง และความเหมาะสมสำหรับการแสดงในระดับมหาดบัณฑิต โดยผู้แสดงกำหนดบทประพันธ์ที่ใช้สำหรับการแสดงในครั้งนี้ไว้ 6 บท ดังนี้

1.3.1 *Trumpet Concerto in E-flat Major* ประพันธ์โดย Joseph Haydn

1.3.2 *Eternal Source of Light Devine (Ode for the Birthday of Queen Anne)*, HWV 74 ประพันธ์โดย George Frideric Handel

1.3.3 *Let the Bright Seraphim from Samson*, HWV 57 ประพันธ์โดย George Frideric Handel

1.3.4 *Centennial Horizon* ประพันธ์โดย Kevin McKee

1.3.5 *Eastwind* ประพันธ์โดย Jean-François Michel

1.3.6 *Ode for Trumpet* ประพันธ์โดย Alfred Reed

การแสดงเดี่ยวทรมเป็ตครั้งนี้ จัดขึ้นในวันจันทร์ที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 เวลา 16.00 น. ณ หอแสดงดนตรี สำนักบริหารศิลปวัฒนธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใช้เวลาในการแสดงทั้งสิ้น ประมาณ 1 ชั่วโมง 15 นาที

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงเดี่ยวทรมเป็ต

1.4.1 ได้แสดงความสามารถในการบรรเลงทรมเป็ตต่อหน้าสาธารณชน

1.4.2 ได้พัฒนาทักษะในการบรรเลงทรมเป็ต การแก้ไขปัญหาในการซ้อมบทเพลงต่าง ๆ เพื่อให้การแสดงออกมาสมบูรณ์ที่สุด

1.4.3 ได้ศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์บทเพลงที่นำมาใช้ในการแสดง เพื่อความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการบรรเลงอย่างลึกซึ้ง

1.4.4 ได้ศึกษาขั้นตอนและวิธีการในการจัดการแสดงเดี่ยวทรมเป็ต ทั้งการจัดการด้านสถานที่ การประสานงาน การทำสูจิบัตร และการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ

1.4.5 ผู้ที่สนใจในการบรรเลงทรมเป็ตสามารถนำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไปศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการบรรเลงของตนเองต่อไปในอนาคต

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 *Trumpet Concerto in E-flat Major* ประพันธ์โดย Franz Joseph Haydn

2.1.1 ประวัติผู้ประพันธ์

ฟรานซ์ โยเซฟ ไฮเดิน เกิดเมื่อวันที่ 17 มีนาคม ค.ศ.1732 ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในเมืองโรห์เรอ (Rohrau) ประเทศออสเตรีย บิดามีอาชีพเป็นช่างทำรถเทียมม้าที่ชื่นชอบดนตรี ส่วนมารดาเป็นแม่ครัวในบ้านของคหบดีผู้ปกครองเมืองโรห์เรอ

เมื่อไฮเดินมีอายุได้ 6 ขวบ โยฮัน มาทีอัส ฟรังค์ (Johann Mathias Frank) นักดนตรีและครูสอนดนตรีที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งของเมืองไฮน์บวร์ก (Hainburg) บังเอิญได้ยินเสียงร้องเพลงจากไฮเดินก็เกิดความสนใจ จนเอ่ยปากกับบิดาของไฮเดินว่าหากเด็กคนนี้ได้รับการฝึกฝนแล้วจะเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงมากเลยทีเดียว ฟรังค์พูดจาหว่านล้อมบิดาของไฮเดินเพื่อขอรับเด็กคนนี้ไปอยู่ในความอุปการะของเขา

ในปี ค.ศ. 1756 คาร์ล โยเซฟ ฟุร์นแบร์ก (Carl Josef Furnberg) ได้ว่าจ้างให้ไฮเดินให้มาพำนักอยู่ที่คฤหาสน์ไวน์ทซ์เซียร์ล (Weinzierl) ซึ่งเป็นคฤหาสน์ในชบทของเขาเอง ซึ่งไฮเดินได้ประพันธ์บทเพลงควอร์เท็ตบทยแรกขึ้นในช่วงที่พำนักอยู่ที่คฤหาสน์แห่งนี้ ต่อมาฟุร์นแบร์กได้แนะนำให้ไฮเดินรู้จักกับท่านเคานต์เฟอร์ดินานด์ แม็กซิมิเลียน ฟอน มอร์ซิน (Count Ferdinand Maximilian von Morzin) ก่อนที่เคานต์มอร์ซินจะว่าจ้างไฮเดินไปทำงานด้วยที่เมืองลูคาเว็ก (Lukavec) ด้วยค่าจ้าง 200 ฟลอริ่งต่อปีพร้อมอาหารและที่พักในปี ค.ศ. 1757 ถือเป็นการทำงานแบบเต็มเวลาครั้งแรกของเขา ไฮเดินเริ่มงานแรกภายใต้การว่าจ้างของเคานต์มอร์ซินด้วยการเป็นผู้ควบคุมวงดนตรี (Kapellmeister) และที่นั่นเองไฮเดินได้ประพันธ์ซิมโฟนีบทยแรกของโลกขึ้นในบันไดเสียง D เมเจอร์ ด้วยอายุเพียง 27 ปีเท่านั้นเอง ด้วยเหตุนี้เขาจึงได้รับการยกย่องว่าเป็น "บิดาแห่งซิมโฟนี"

ชีวิตการทำงานของไฮเดินช่วงนี้กำลังเติบโตและมีชื่อเสียงขึ้นมาก แต่แล้วในปี ค.ศ. 1761 เคานต์มอร์ซินก็ได้ประกาศเลิกทำวงดนตรีต่อเนื่องจากปัญหาทางการเงิน ทำให้ไฮเดินต้องหางานใหม่โดยไปได้งานในครอบครัวของเจ้าชายพอล อันทอน เอสเตอร์ฮาซี (Paul Anton Esterházy) คหบดีที่ร่ำรวยที่สุดครอบครัวหนึ่งในยุโรป ที่ปราสาทไอเซนสตัดท์ (Eisenstadt) ต่อมาเมื่อเจ้าชายพอลสิ้นพระชนม์ลงในปี ค.ศ. 1762 เจ้าชายนิโคลาส เอสเตอร์ฮาซี (Nicolas Esterházy) พระอนุชาผู้ที่มีความรักในดนตรีเช่นเดียวกับเจ้าชายพอล ได้ขึ้นเป็นผู้สืบทอดแทน พระองค์ทรงสร้างพระราชวังขึ้นใหม่สำหรับประทับในฤดูร้อนแทนปราสาทหลังเดิมที่ไอเซนสตัดท์ เมื่อปี ค.ศ. 1766 แวร์เนอร์

(Werner) ผู้อำนวยการวงคนก่อนได้เสียชีวิตลง เจ้าชายนิโคลาสจึงได้แต่งตั้งไฮเดินขึ้นเป็นผู้อำนวยการวงคนใหม่แทน และได้ย้ายที่พำนักจากปราสาทที่ไอเซนสตัดท์มาอยู่ที่พระราชวังเอสเตอร์ฮาซาโดยเขามีหน้าที่รับผิดชอบอยู่หลายอย่าง ทั้งเป็นนักประพันธ์เพลง และผู้ควบคุมวงดนตรี

ต่อมาในปี ค.ศ. 1790 ขณะนั้นไฮเดินอายุได้ 58 ปี ต้องพบกับจุดเปลี่ยนของชีวิตอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเจ้าชายนิโคลาสสิ้นพระชนม์ลง และมีเจ้าชายพระองค์ใหม่ขึ้นมาดำรงตำแหน่งแทน แต่เจ้าชายองค์นี้ไม่ทรงโปรดด้านการดนตรีจึงให้ยกเลิกกิจกรรมทางดนตรีทั้งหมดเสีย ไฮเดินและคณะนักดนตรีในวงต่างก็ต้องแยกย้ายสลายตัวกันไปคนละทิศละทาง

ในปีค.ศ. 1802 ไฮเดินเกิดป่วยหนักจากการตรากตรำทำงานมาทั้งชีวิตทำให้ต้องหยุดการประพันธ์เพลงทั้งหมดลง ไฮเดินมีความคิดใหม่ ๆ มาตลอดแต่เขาไม่สามารถที่จะถ่ายทอดออกมาได้เลยถือเป็นเวลาที่ยากที่สุดสำหรับคนที่เคยทำงานมาตลอดชีวิตเลยก็ว่าได้ เขาได้รับการดูแลเป็นอย่างดีจากผู้สนับสนุนของเขา

เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม ค.ศ. 1809 เขาพยายามที่จะเล่นเปียโนเป็นครั้งสุดท้าย ไฮเดินได้บรรเลงบทเพลง Gott erhalte Franz den Kaiser ที่เขาแต่งไว้ถึง 3 รอบด้วยกัน หลังจากนั้นในวันที่ 31 พฤษภาคม ค.ศ. 1809 ไฮเดินถึงแก่กรรมลงอย่างสงบในบ้านของเขาเอง สิริอายุได้ 77 ปี พิธีศพได้ถูกจัดขึ้นในวันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ. 1809 อย่างสมเกียรติที่โบสถ์ช็อทเทินเคียร์เชอ (Schottenkirche) กรุงเวียนนา ศพของเขาถูกฝังไว้ที่สุสาน Hudsturm ก่อนจะถูกย้ายไปที่ไอเซนสตัดท์โดยเจ้าชายนิโคลาส ปัจจุบันศพของไฮเดินถูกฝังไว้ที่หอคอยทางด้านทิศเหนือของโบสถ์เบิร์กเคียร์เชอ (Bergkirche)

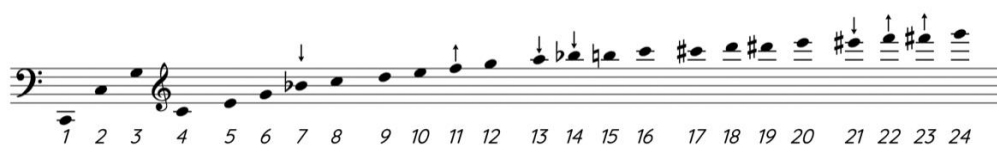
2.1.2 ประวัติบทเพลง

ไฮเดินประพันธ์คอนแชร์โตสำหรับทรัมเป็ตในบันไดเสียง E-flat เมเจอร์ ขึ้นในปี ค.ศ. 1796 ในขณะที่เขามีอายุ 64 ปีขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวงประจำวงดุริยางค์แห่งพระราชวังเอสเตอร์ฮาซี บทเพลงนี้เป็นบทเพลงเดี่ยวเครื่องดนตรีเพลงเดียวในช่วง 15 ปีสุดท้ายในชีวิตของเขา โดยประพันธ์ให้แก่อันทอน ไวดิ้งเกอร์ (Anton Weidinger) นักทรัมเป็ตประจำวงและเป็นเพื่อนรักของไฮเดิน

คอนแชร์โตบทนี้ถูกประพันธ์ขึ้นในช่วงที่ถือได้ว่าดีที่สุดในชีวิตการทำงานของไฮเดิน เนื่องจากเป็นช่วงที่ไฮเดินมีชื่อเสียงอย่างมาก มีผู้คนรู้จักบทเพลงของเขาทั้งในและต่างประเทศ ประกอบกับหน้าที่การงานที่มั่นคง อีกทั้งยังได้รับการยกย่องว่าเป็นคอนแชร์โตที่ดีที่สุดของเขาอีกด้วย เนื่องจากเป็นบทเพลงที่มีท่วงทำนองที่มีเสน่ห์และเป็นที่ยอมรับจากผู้ฟังมากมาย มีลีลาการประพันธ์ที่ผ่านกระบวนการคิดมาเป็นอย่างดีและเป็นบทเพลงที่มีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก บทเพลงนี้ได้รับการ

ยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นบทเพลงที่ทำให้ทรัมเป็ตได้รับการยอมรับจนถึงทุกวันนี้ในฐานะเครื่องดนตรีประเภทเดี่ยว (Solo instrument) อีกด้วย

ตั้งแต่ยุคบาโรกจนถึงต้นยุคโรแมนติก (ค.ศ. 1600-1835) ทรัมเป็ตที่ใช้ในวงดุริยางค์เรียกว่า “เนเชอรัลทรัมเป็ต” (natural trumpet) เหตุผลที่ใช้คำว่า “natural” ที่แปลว่า “ธรรมชาติ” นั้นเป็นเพราะว่าเครื่องดนตรีชนิดนี้มีวิธีการเล่นตามธรรมชาติของเครื่องดนตรีเท่านั้น กล่าวคือธรรมชาติพื้นฐานของทรัมเป็ตจะเล่นอยู่บนอนุกรมฮาร์โมนิกส์ของเครื่องดนตรีซึ่งสามารถเล่นได้บางตัว ทำให้เกิดข้อจำกัดในการเล่นมากมาย จนเมื่อไวดิงเกอร์พัฒนาคีย์ทรัมเป็ต (Keyed trumpet) ได้เสร็จสมบูรณ์ โดยมีการเพิ่ม “คีย์” สำหรับกดคล้ายคีย์ของเครื่องดนตรีลมไม้ (wood wind) จำนวน 5 ถึง 6 คีย์ ทำให้สามารถเล่นได้ครบทุกช่วงเสียง จากตัวอย่างด้านล่างจะเห็นว่าเนเชอรัลทรัมเป็ตไม่สามารถเล่นได้ครบทุกเสียง แม้กระทั่งเสียงที่สามารถเล่นได้บางเสียงก็ยังมี intonation ที่ไม่เสถียร จากภาพที่ 2.1 ลูกศรด้านบนตัวโน้ตหมายถึงโน้ตเหล่านี้เป็นโน้ตที่มีความไม่เสถียร ลูกศรชี้ลงหมายถึงโน้ตตัวนั้นเพี้ยนต่ำหรือชี้ขึ้นหมายถึงเพี้ยนสูง หากสังเกตจะพบว่าย่างช่วงเสียงสูงขึ้นเท่าใด จำนวนตัวโน้ตที่ทรัมเป็ตสามารถเล่นได้ในช่วงคู่แปด (octave) ก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น

ภาพที่ 2.1 ตัวโน้ตที่เนเชอรัลทรัมเป็ตสามารถเล่นได้

อันทอน ไวดิงเกอร์ (Anton Weidinger) ผู้ประดิษฐ์คีย์ทรัมเป็ต เกิดเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน ค.ศ. 1767 ที่กรุงเวียนนา เริ่มเรียนทรัมเป็ตกับปีเตอร์ นอยโฮลด์ (Peter Neuhold) หัวหน้านักทรัมเป็ตประจำวงดนตรีแห่งพระราชวังกรุงเวียนนา

ในปี ค.ศ. 1792 ไวดิงเกอร์ได้เป็นนักทรัมเป็ตประจำโรงละครอิมพีเรียล (The Royal Imperial Theater) ในกรุงเวียนนา หลังจากไวดิงเกอร์ทำงานที่นี่ได้ไม่นาน เขาก็ได้พัฒนาคีย์ทรัมเป็ตขึ้นมาจนเสร็จสมบูรณ์ โดยมีการคิดค้นประดิษฐ์คีย์ติดลงไปบนทรัมเป็ตและลดขนาดความยาวของทรัมเป็ตลงทำให้สามารถเล่นได้ครบทุกช่วงเสียงโครมาติกได้จากเมื่อก่อนไม่สามารถทำได้บนเนเชอรัลทรัมเป็ต โดยถูกใช้ครั้งแรกในคอนเสิร์ตวันที่ 3 มีนาคม ค.ศ. 1800 ในการบรรเลงเพลงทรัมเป็ตคอนแชร์โตในบันไดเสียง E-flat เมเจอร์ ที่ประพันธ์โดยไฮเดิน

ภายในเวลาไม่กี่ปี ไวดิงเกอร์และคีย์ทรัมเป็ตของเขาก็เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางทั้งในกรุงเวียนนาและประเทศอื่น ๆ ด้วย ต่อมาในปี ค.ศ. 1803 ไวดิงเกอร์ออกแสดงคอนเสิร์ตในประเทศ

เยอรมนี ฝรั่งเศส และอังกฤษ แต่เขาใช้เวลาในการแสดงดนตรีที่ลอนดอนเพียงช่วงเวลาสั้น ๆ คีย์ทรัมเป็ตจึงไม่ได้รับความนิยมมากนักในลอนดอน

ไวดิ้งเกอร์ได้รับโอกาสในการแสดงบทเพลง เรคควิเยม (Requiem) ประพันธ์โดยซิกิสมุนด์ ฟอน นอยคอมม์ (Sigismund von Neukomm) ซึ่งแสดงเป็นครั้งแรกที่มหาวิหารเซนต์สตีเฟนต่อหน้านักสังคมนาเยอร์ที่จัดโดยรัฐสภาแห่งกรุงเวียนนาในเดือนมกราคม ค.ศ. 1815 หลังจากคอนเสิร์ตในวันนั้นไวดิ้งเกอร์และโจเซฟลูกชายของเขาได้ออกตระเวนเล่นคอนเสิร์ตหลายต่อหลายที่และได้รับความนิยมมากมาย จนเมื่อจบคอนเสิร์ตวันที่ 5 ธันวาคม ค.ศ. 1819 มีบทวิจารณ์ออกมาว่าคอนเสิร์ตวันนั้นเป็นการแสดงที่ยอดเยี่ยมมาก แต่เสียงของคีย์ทรัมเป็ตไม่เหมาะแก่การแสดงเดี่ยวอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม ไวดิ้งเกอร์ก็ยังคงเดินทางแสดงคอนเสิร์ตด้วยคีย์ทรัมเป็ตต่อไป

ถัดมาในปี ค.ศ. 1829 เขาได้ออกแสดงคอนเสิร์ตด้วยคีย์ทรัมเป็ตที่พัฒนาคีย์ขึ้นมาอีกเล็กน้อย แต่ทว่าในเวลานั้นมีการผลิตทรัมเป็ตแบบที่มีปุ่มกดสมัยใหม่ (modern valve trumpet) เกิดขึ้นแล้ว ได้รับความนิยมของคีย์ทรัมเป็ตจึงหายไป

ไวดิ้งเกอร์ถือเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อวงการทรัมเป็ตมากที่สุดคนหนึ่งของโลก ถึงแม้ว่าคีย์ทรัมเป็ตจะมีอายุการใช้งานเพียงช่วงสั้น ๆ แล้วถูกแทนที่ด้วยทรัมเป็ตสมัยใหม่ก็ตาม แต่การคิดค้นคีย์ทรัมเป็ตของไวดิ้งเกอร์เป็นจุดเริ่มต้นในการที่จะทำให้ทรัมเป็ตสามารถเล่นได้ครบทุกเสียงเหมือนเครื่องดนตรีอื่น ๆ อีกทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาของทรัมเป็ตสมัยใหม่ที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้อีกด้วย

ไวดิ้งเกอร์เสียชีวิตในวันที่ 20 กันยายน ค.ศ. 1852 สิริรวมอายุได้ 85 ปี

ในคราวที่คีย์ทรัมเป็ตถือกำเนิดขึ้นมา เรียกได้ว่าเปลี่ยนแปลงวงการทรัมเป็ตไปอย่างมาก นอกจากบทเพลง *Trumpet Concerto in E-flat Major* ที่ประพันธ์โดยไฮเดิน แล้วยังมีอีกหลายบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับคีย์ทรัมเป็ต โดย *Trumpet Concerto in E Major* ประพันธ์โดยโยฮันน์ ฮัมเมล (Johann Hummel) ประพันธ์สำหรับไวดิ้งเกอร์ในปี ค.ศ. 1804

โยฮันน์ ฮัมเมลเป็นนักเปียโนประจำวงดนตรีแห่งพระราชวังเอสเตอร์ฮาซี ที่เดียวกับที่ไฮเดินและไวดิ้งเกอร์ทำงานอยู่ เนื่องจากฮัมเมลเป็นนักเปียโน ทรัมเป็ตคอนแชร์โตบทนี้จึงมีประโยคเพลงที่ยาวมากคล้ายลักษณะของการประพันธ์สำหรับเปียโน บทเพลงนี้ยังมีการใช้โครมาติกที่มากและยากกว่าทรัมเป็ตคอนแชร์โตของไฮเดิน นอกจากนี้ฮัมเมลยังประพันธ์บทเพลง Trio สำหรับไวโอลิน คีย์ทรัมเป็ตและเปียโน แต่โน้ตเพลงได้สูญหายไป

2.2 *Eternal Source of Light Divine* ประพันธ์โดย George Frideric Handel

2.2.1 ประวัติผู้ประพันธ์

จอร์จ ฟรีเดอริก แฮนเดล (George Frideric Handel) เกิดเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1685 ที่เมืองฮาลเล (Halle) เป็นนักดนตรีสัญชาติเยอรมัน-อังกฤษ

ในปี ค.ศ. 1702 เมื่อแฮนเดลมีอายุได้ 17 ปี เขาสามารถสอบเข้าเรียนด้านกฎหมายที่มหาวิทยาลัยของเมืองฮาลเล (University of Halle) แต่ในที่สุดเขาก็เลือกที่จะเป็นนักร้องแกนประจำโบสถ์ที่เมืองฮาลเล ต่อมาแฮนเดลได้ย้ายไปเมืองฮัมบูร์ก (Hamburg) ประเทศเยอรมนี เขาถูกจ้างมาเล่นดนตรีในโรงละครอุปรากร ครั้งแรกในฐานะนักไวโอลินและเปลี่ยนมาเล่นฮาร์ปซิคอร์ดในภายหลัง แฮนเดลเป็นนักร้องแกนที่โดดเด่นและเดินทางไปแสดงดนตรีทั่วยุโรปอยู่เสมอ

ในช่วงท้ายของชีวิต แม้ว่าแฮนเดลจะเป็นคนตาบอด เขาก็ยังยึดอาชีพนักร้องแกนและยังแต่งเพลงอยู่ โดยอาศัยการบอกโน้ตให้เพื่อนช่วยจดบันทึกให้ ในวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1759 เขาได้แสดงบทเพลง *Messiah* เป็นครั้งสุดท้าย ทำหน้าที่เป็นวาทยกรด้วยตนเองในขณะที่กำลังป่วยอยู่ ก่อนเสียชีวิตลงในวันที่ 14 เมษายน ค.ศ. 1759 ศพของเขาได้ถูกฝังไว้ที่โบสถ์เวสต์มินสเตอร์ (Westminster) ในพิธีฝังศพของแฮนเดลได้มีประชาชนไปร่วมในพิธีมีจำนวนมากกว่า 3,000 คน

2.2.2 ประวัติบทเพลง

บทเพลง *Eternal Source of Light Divine* หรือในอีกชื่อ *Ode for the Birthday of Queen Anne* ประพันธ์ดนตรีโดยแฮนเดล ประพันธ์เนื้อร้องโดยอัมบรอส ฟิลลิปส์ (Ambrose Philips) ประพันธ์ขึ้นในช่วงเดือนมกราคมในปี ค.ศ. 1713 แสดงครั้งแรกในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1713

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงประเภทคันตาตา (Cantata) ประพันธ์ขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองในงานคล้ายวันพระราชสมภพของสมเด็จพระราชินีนาถแอนน์แห่งบริเตนใหญ่สมัยราชวงศ์สจวร์ตพระองค์สุดท้ายของราชอาณาจักรอังกฤษ ราชอาณาจักรสกอตแลนด์ และราชอาณาจักรไอร์แลนด์ พร้อมกับเป็นการบรรลุสัญญาสันติภาพยูเทรคต์ (Treaty of Utrecht) เป็นการตกลงระหว่างรัฐต่าง ๆ ในยุโรปในการยุติสงครามสืบราชบัลลังก์สเปน บทเพลงนี้มีเนื้อร้องเริ่มต้นเพลงว่า *Eternal source of light divine* ด้วยเหตุนี้จึงได้นำมาตั้งเป็นชื่อของบทเพลง

2.3 *Let the Bright Seraphim from Samson* ประพันธ์โดย George Frideric Handel

2.3.1 ประวัติบทเพลง

บทเพลง *Let the Bright Seraphim* เป็นบทเพลงประเภท da capo aria เป็นหนึ่งในบทเพลงที่อยู่ในโอราโตริโอ (Oratorio) เรื่อง *Samson* แชนเดลประพันธ์โอราโตริโอเรื่องนี้ขึ้นในปี ค.ศ. 1741 ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่เขาประพันธ์ *Messiah* โดยปกติแล้วการแสดงโอราโตริโอเรื่องนี้จะแสดงในรูปแบบการแสดงอราโตริโอปกติ คือเน้นการขับร้อง ไม่มีการแสดงท่าทาง ไม่มีการจัดฉากเวที และไม่มีเครื่องแต่งกายพิเศษ แต่หลายครั้งก็มีการจัดแสดงในรูปแบบคล้ายกับการแสดงอุปรากร

หากแปลชื่อของเพลงนี้ตรงตัวจะแปลได้ว่า “เสราฟิมผู้สว่างไสว” โดยเสราฟิม (seraphim) หรือ เสร์ฟ (seraph) หมายถึงชาวสวรรค์จำพวกหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายนกตามความเชื่อของศาสนายูดาห์ คริสต์ และอิสลาม โดยเสร์ฟแต่ละองค์มีปีก 3 คู่ คู่หนึ่งปิดหน้า คู่หนึ่งปิดเท้า และอีกคู่หนึ่งใช้บินไปมารอบบังลังก์ของพระเจ้าคือร้องสรรเสริญพระองค์อยู่ตลอดเวลา และยังมีหน้าที่ชำระบาปและกล่าวคำยกบาป นอกจากนั้นเสราฟิมยังถูกจัดอยู่ในกลุ่มทูตสวรรค์ชั้นเอกในลำดับชั้นของทูตสวรรค์ในศาสนาคริสต์อีกด้วย

2.4 *Centennial Horizon for C Trumpet and Piano* ประพันธ์โดย Kevin McKee

2.4.1 ประวัติผู้ประพันธ์

เควิน แม็คคี เกิดเมื่อปี ค.ศ. 1980 เป็นนักประพันธ์เพลงชาวอเมริกันที่เน้นประพันธ์เพลงสำหรับ brass chamber เป็นหลัก แม็คคีเริ่มเล่นทรัมเป็ตตั้งแต่เรียนชั้นประถมศึกษาตามคำร้องขอของบิดาซึ่งเป็นครูสอนดนตรีในโรงเรียนมัธยม แม็คคีสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีด้านการบรรเลงทรัมเป็ตจากมหาวิทยาลัย Sacramento State University โดยเรียนทรัมเป็ตกับแกรี ดิลเวิร์ธ (Gary Dilworth) และปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย University of Maryland ซึ่งเรียนทรัมเป็ตกับคริส เก็กเกอร์ (Chris Gekker) นอกจากนั้นแม็คคียังเคยเข้าร่วม Aspen Music Festival และ National Orchestra Institute อีกด้วย

แม็คคีเริ่มต้นการประพันธ์เพลงด้วยผลงานการประพันธ์ที่มีชื่อว่า *Escape for Brass Quintet* โดยได้รับแรงบันดาลใจในการเริ่มต้นประพันธ์เพลงหลังจากที่เขาได้เข้าร่วมเทศกาล MMCK Music Festival ปี ค.ศ. 2006 ที่ประเทศญี่ปุ่น และได้มีโอกาสร่วมงานกับสุดยอดนักทรัมเป็ตอย่างอันโทนี่ ดิลอเรนโซ (Anthony Dilorenzo)

บทเพลงของแม็คคีถูกนำไปแสดงในทุกทวีปทั่วโลก และยังมีการนำบทเพลงของเขาไปบันทึกเสียงอีกมากมาย นอกจากนั้นแม็คคีได้มีส่วนร่วมในการเขียนบทความลงวารสารของ

International Trumpet Guild อีกทั้งยังเป็นสมาชิกของ ASCAP และยังคงได้รางวัล ASCAP Plus อีกด้วย

2.4.2 ประวัติบทเพลง

บทประพันธ์เพลง *Centennial Horizon for C Trumpet and Piano* ประพันธ์โดยแม็คคีได้รับการว่าจ้างโดยแคทเธอริน เซอริแดน (Catherine Sheridan) ให้ประพันธ์บทเพลงสำหรับทรัมเป็ตและเปียโน สิ่งแรกที่แม็คคีนึกถึงก่อนจะแต่งเพลงนี้ก็คือคุณยายผู้ล่วงลับของเขา ผู้ซึ่งมักจะแนะนำให้แม็คคีแต่งเพลงเกี่ยวกับเมืองโคโลราโด ซึ่งคุณยายของเขารักเมืองนี้มาก ตลอดเวลาที่เธออาศัยอยู่ที่แคลิฟอร์เนีย เธอปรารถนาที่จะกลับไปทีโคโลราโดอยู่ตลอด เธอนึกถึงบรรยากาศท่ามกลางต้นแอสเพนที่สั่นไหว ภูเขา และแม่น้ำที่สดใส เมืองโคโลราโดมีชื่อเล่นว่า Centennial State หรือรัฐร้อยปี เป็นชื่อเล่นที่ตั้งให้กับเมืองโคโลราโดในฐานะที่เมืองนี้ได้รับการแต่งตั้งเข้าไปในสหภาพครบ 100 ปี หลังจากการลงนามในปฏิญญาอิสรภาพของประเทศสหรัฐอเมริกา

บทเพลงนี้ประกอบด้วย 2 ท่อนที่มีความแตกต่างกัน คือท่อน *Aspen Grove* และ *Roaring Gunnison* ที่เชื่อมต่อกันด้วยบทบรรเลงคั่น (Interlude) ในชื่อ *Alpenglow* แม็คคีพยายามเก็บความสวยงามและการผจญภัยเข้าไปในเมืองที่สวยงาม ในท่อนแรกแม็คคีกล่าวถึงการไว้อาลัยแด่คุณยายของเขา ซึ่งเป็นการครบรอบวันเกิดปีที่ 100 (centennial birthday) ของเธอที่ใกล้จะมาถึง

2.5 *Eastwind* ประพันธ์โดย Jean-François Michel

2.5.1 ประวัติผู้ประพันธ์

ฌอง-ฟร็องซัวส์ มิเชล (Jean-François Michel) นักทรัมเป็ตและนักประพันธ์เพลงชาวสวิตเซอร์แลนด์ เกิดเมื่อวันที่ 6 มีนาคม ค.ศ. 1957 เริ่มศึกษาดนตรีตั้งแต่ปี ค.ศ. 1965-1976 ที่ Freiburg Conservatory ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในปี ค.ศ. 1975 มิเชลได้รับรางวัลเหรียญทองแดงในการแข่งขันดนตรีระดับนานาชาติที่กรุงเจนีวา หนึ่งปีหลังจากนั้นมิเชลได้งานเป็นหัวหน้ากลุ่มทรัมเป็ตที่ Munich Philharmonic Orchestra ประเทศเยอรมนี เขาทำงานที่นี่จนถึงปี ค.ศ. 1986 หลังจากนั้นมิเชลได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์ที่ Freiburg Conservatory นอกจากนี้มิเชลยังได้รับคำเชิญให้ไปแสดงเดี่ยวและมาสเตอร์คลาสหลายประเทศในยุโรป รวมถึงญี่ปุ่น บราซิล และอาร์เจนตินา

ผลงานการประพันธ์เพลงของมิเชลได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี โดยถูกนำไปแสดงและบันทึกเสียงอย่างแพร่หลายทั่วโลก จนสุดท้ายงานด้านการประพันธ์เพลงได้กลายมาเป็นงานหลักของเขา มิเชลมีผลงานด้านการประพันธ์เพลงที่เป็นที่รู้จักมากมายทั้งเพลงสำหรับบรรเลงเดี่ยวและเพลงสำหรับการเล่นเป็นวง รวมไปถึงบทเพลงสำหรับการแข่งขันในระดับนานาชาติ

2.5.2 ประวัติบทเพลง

บทเพลง *Eastwind* ประพันธ์โดยมิเชล ได้รับแรงบันดาลใจมาจากบทเพลงพื้นบ้านของชาวยิปซีที่มีอยู่มากมายหลายรูปแบบ โดยกระจายตัวอยู่ทั่วทั้งคาบสมุทรบอลข่านและประเทศในยุโรปตะวันออกที่พวกเขาตั้งรกรากอยู่ บทเพลงพื้นบ้านเหล่านี้มีความอิสระในการใช้บันไดเสียงทั้งในรูปแบบเมเจอร์และไมเนอร์ การแสดงของชาวยิปซีมีความหลากหลายเป็นอย่างมาก ตั้งแต่การเต้นรำที่ดูดุร้ายน่ากลัวไปจนถึงบทเพลงที่มีความโศกเศร้าอย่างเต็มที่อยู่ในนั้น ทำให้บทเพลงเหล่านั้นสะกดจิตวิญญาณของผู้ฟังให้มีความสุขหรือโศกเศร้าได้อย่างไม่อาจต้านทาน

บทเพลงนี้ถูกแสดงครั้งแรกเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม ค.ศ. 2012 ในพิธีเปิดงาน 61th Festival of Ljubljana ที่ประเทศสโลเวเนีย โดยมีฟรัง โกเซม (Franc Kosem) เป็นผู้บรรเลงเดี่ยวทรมเป็ตและบลานิเมียร์ สโลการ์ (Blanimir Slokar) เป็นผู้แสดงเดี่ยวทรมโบน พร้อมด้วยวง Brass Ensemble จาก Slokar Academy เป็นผู้บรรเลงประกอบ

2.6 *Ode for Trumpet* ประพันธ์โดย Alfred Reed

2.6.1 ประวัติผู้ประพันธ์

อัลเฟร็ด รีด (Alfred Reed) นักประพันธ์เพลงนิโคลาสสิกชาวอเมริกัน เกิดเมื่อวันที่ 25 มกราคม ค.ศ. 1921 และเสียชีวิตในวันที่ 17 กันยายน ค.ศ. 2005 รีดมีผลงานการประพันธ์เพลงทั้งคอนเสิร์ตแบนด์ วงออร์เคสตรา วงขับร้องประสานเสียง และวงแจ๊ซมากกว่า 200 บท รีดเคยได้รับคำเชิดชูในฐานะวาทยกรรับเชิญมากมายหลายประเทศทั้งในประเทศแถบละตินอเมริกา อเมริกาเหนือ ยุโรป และเอเชีย

รีดเกิดที่เมืองนิวยอร์ก และเริ่มเล่นดนตรีอย่างจริงจังเมื่ออายุได้ 10 ปี ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 รีดรับใช้กองทัพอากาศสหรัฐในฐานะนักดนตรี หลังจากรับราชการทหารได้เข้าศึกษาดนตรีต่อที่ Juilliard School of Music โดยเรียนกับวิตโตริโอ เจียนนินี (Vittorio Giannini) หลังจากจบการศึกษาแล้ว รีดทำงานเป็นนักประพันธ์เพลงให้กับ NBC และ ABC ตามลำดับ หลังจากนั้นรีดเข้าเป็นศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยไมอามี (University of Miami) และเป็นผู้ก่อตั้งหลักสูตรธุรกิจดนตรีในระดับมหาวิทยาลัยขึ้นเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1966 ที่มหาวิทยาลัยไมอามี ซึ่งเป็นต้นแบบสำหรับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทั่วโลก

2.6.2 ประวัติบทเพลง

บทเพลง *Ode for Trumpet* ประพันธ์โดยรีด แสดงครั้งแรกในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1956 ที่ TMEA Convention เมืองดัลลัส โดยการแสดงเดี่ยวทรมเป็ตของดอน จาโคบี (Don Jacoby) และวง Texas All-State Band ซึ่งมีคลาเรน ซอว์ฮิลล์ (Claren Sawhill) เป็นวาทยกร

การเรียบเรียงเสียงประสานในเพลงนี้ถูกพัฒนามาจากสังคีตลักษณะการแปรอิสระ (free variation form) จากทำนองหลัก 8 ท้อง ทำนองหลักจะปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกหลังจากช่วงตอนนำสั้น ๆ (Introduction) โดยมีการแปรทำนองทั้งสิ้น 3 ครั้ง ที่มีบทบรรเลงคั่น (interlude) มาคั่นระหว่างการแปรทำนอง ทำนองของแนวเดี่ยวทรม่เปิดกับทำนองของแนวบรรเลงสนับสนุนสอดคล้องกันเป็นเหมือนบทสนทนาในอัตราจังหวะที่ไม่เร่งรีบจนเกินไป

บทที่ 3

อรรถาธิบายบทเพลง

3.1 บทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงบทเพลง *Trumpet Concerto in E-flat Major* ประพันธ์โดย Joseph Haydn

คอนแชร์โตในบันไดเสียง E-flat เมเจอร์ ประพันธ์โดยไฮเดิน ประกอบด้วย 3 ท่อน ท่อนที่ 1 อยู่ในสัจคีตลักษณ์โซนาตา (sonata-allegro form) ท่อนที่ 2 อยู่ในสัจคีตลักษณ์สองตอน (binary form) และท่อนที่ 3 อยู่ในสัจคีตลักษณ์โซนาตารอนโด (sonata rondo form)

ตารางที่ 3.1 สัจคีตลักษณ์ในท่อนที่ 1

ห้องเพลง	บันไดเสียง	ส่วนของสัจคีตลักษณ์
		<u>Introduction (orchestra exposition)</u>
1-7	E-flat เมเจอร์	Theme I
8-18	E-flat เมเจอร์	Transition
19-23	E-flat เมเจอร์	Theme II
24-36	E-flat เมเจอร์	Closing theme
		<u>Exposition (solo exposition)</u>
37-43	E-flat เมเจอร์	Theme I
44-52	E-flat เมเจอร์	Transition
53-59	C ไมเนอร์	
60-82	B-flat เมเจอร์	Theme II
83-88	B-flat เมเจอร์	
89-92	C ไมเนอร์	Closing section
93-104	C ไมเนอร์	
105-124	E-flat เมเจอร์	Development
125-167	E-flat เมเจอร์	Recapitulation
168-169	E-flat เมเจอร์	Cadenza
170-174	E-flat เมเจอร์	Coda

ท่อนที่ 1 อยู่ในสียงคีตลักษณ์โซนาตาในบันไดเสียง E-flat เมเจอร์ มี 3 ส่วนหลัก ๆ เริ่มต้นด้วยช่วงนำ (introduction) ในห้องที่ 1-36 ที่มีเฉพาะวงดุริยางค์บรรเลงเท่านั้น หรือสามารถเรียกได้ว่าเป็นตอนนำเสนอดูริยางค์ (orchestra exposition) ก็ได้ แบ่งออกเป็น 4 ช่วงคือ ทำนองหลักที่หนึ่ง (theme I) อยู่ในห้องที่ 1-7 ต่อมาด้วยช่วงเชื่อม (bridge) ในห้องที่ 8-18 หลังจากนั้นมีการนำเสนอทำนองหลักที่สอง (theme II) ในห้องที่ 19-23 และทำนองปิดท้าย (closing theme) ในห้องที่ 24-36 ต่อมาเป็นช่วงตอนนำเสนอดูริยางค์ (orchestra exposition) หรือตอนนำเสนอดูริยางค์เดี่ยว (solo exposition) ในห้องที่ 37-92 โดยทริ้มเปิดจะเริ่มบรรเลงในช่วงนี้

ภาพที่ 3.1 ทำนองหลักของท่อนที่ 1 ห้องที่ 37-44

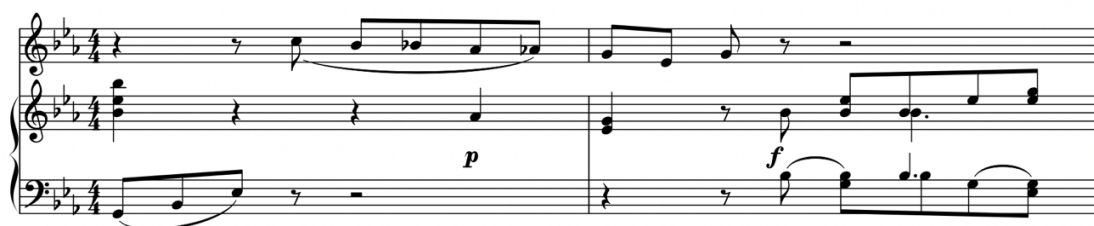
ในตอนนำเสนอดูริยางค์มีการเปลี่ยนบันไดเสียง (Modulation) หลายครั้ง โดยเริ่มต้นด้วยบันไดเสียง E-flat เมเจอร์ ในทำนองหลักที่หนึ่ง หลังจากนั้นเปลี่ยนบันไดเสียงไปที่ C ไมเนอร์ ในห้องที่ 53 ก่อนจะเปลี่ยนบันไดเสียงอีกครั้งที่ทำนองหลักที่สองในห้องที่ 60 ไปที่บันไดเสียง B-flat เมเจอร์ และเปลี่ยนบันไดเสียงครั้งสุดท้ายของตอนนำเสนอดูริยางค์ในห้องที่ 89 ไปที่บันไดเสียง C ไมเนอร์ เพื่อเตรียมเข้าสู่ตอนพัฒนา (development) ที่เริ่มต้นด้วยบันไดเสียง C ไมเนอร์เช่นเดียวกัน

ในการดำเนินทำนองของท่อนที่ 1 มีการใช้หน่วยย่อยเอก 3 รูปแบบ โดยเฉพาะในส่วนของโน้ตทริ้มเปิดนั้นแทบจะสร้างและดัดแปลงมาจากรูปแบบของหน่วยย่อยเอกทั้งสามเพียงอย่างเดียว การนำเสนอหน่วยย่อยเอกหลักเกิดขึ้นในช่วง 4 ห้องแรกของตอนนำเสนอดูริยางค์ และ 4 ห้องแรกของตอนนำเสนอดูริยางค์เดี่ยว

ภาพที่ 3.2 หน่วยย่อยเอกหลักของท่อนที่ 1 ห้องที่ 37-39

ทริ้มเป็ตเริ่มบรรเลงในห้องที่ 37 ซึ่งเป็นการเล่นด้วยเสียงต่ำแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเล่นเสียงต่ำของคีย์ทริ้มเป็ต ซึ่งก่อนหน้านี้ทริ้มเป็ตไม่สามารถเล่นเสียงต่ำได้ครบทุกเสียงมาก่อน ต่อมาไฮเดินนำเสนอการเล่นโน้ตโครมาติกครั้งแรกของทริ้มเป็ตในบทเพลงที่ในห้องที่ 47

ภาพที่ 3.3 โน้ตโครมาติกบนแนวทริ้มเป็ต ห้องที่ 47-48

ตอนพัฒนาเริ่มต้นที่ห้อง 93 ในบันไดเสียง C ไมเนอร์ ซึ่งเป็นกุญแจเสียงร่วม (relative key) กับกุญแจเสียงหลักของเพลงนี้ ทริ้มเป็ตนำเสนอทำนองหลักอีกครั้งในบันไดเสียง C ไมเนอร์ ก่อนจะเปลี่ยนกลับมาในบันไดเสียง E-flat เมเจอร์ อีกครั้งในห้องที่ 105 แต่คราวนี้นำเสนอทำนองหลักเพียงไม่นานก่อนจะพัฒนาออกไป ในช่วงตอนพัฒนานี้เป็นการบรรเลงโต้ตอบกันระหว่างทริ้มเป็ตและไวโอลิน

ในตอนย้อนความ (recapitulation) ซึ่งเกิดขึ้นในห้องที่ 125-167 ไฮเดินใช้เพียงทำนองหลักที่หนึ่งเท่านั้น โดยไม่เลือกใช้ทำนองหลักที่สองเลยเนื่องด้วยความต่อเนื่องของทำนองหลัก และเลือกใช้ทำนองบางส่วนจากตอนพัฒนา ในตอนย้อนความเริ่มต้นด้วยทำนองหลักจนกระทั่งห้องที่ 130 มีการแปลงทำนองเล็กน้อย และในห้องที่ 135 ได้มีการเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่ของโน้ตไปจากเดิม ต่อมาในห้องที่ 138-145 มีการนำเสนอชิ้นคู่ที่กว้างที่สุดของเพลงนี้รวมไปถึงโน้ตสามพยางค์ โดยการเล่นถ้ามตอระหว่างทริ้มเป็ตกับไวโอลินและฟลูต

ในช่วงท้ายของเพลง ไฮเดินกำหนดให้มีคาเดนซา (Cadenza) ในห้องที่ 168 โดยมีเครื่องหมายเฟอร์มาตา (fermata) อยู่เหนือคอร์ดโทนิคในรูปแบบการพลิกกลับครั้งที่ 2 โดยผู้เล่นจะต้องประพันธ์ หรือต้นสดคาเดนซาขึ้นมาเองโดยใช้องค์ประกอบที่มาจากทำนองหลักในท่อนนี้ เมื่อเล่นคาเดนซาจบจะเหลือเพียงวงดุริยางค์เท่านั้นที่บรรเลงในส่วนโคดา (coda) ที่เหลืออีก 5 ห้องจนจบท่อน

สังเกตว่าในช่วงตอนนำเสนอดุริยางค์จะมีโน้ตของแนวเดี่ยวทรมเปิดปรากฏอยู่ในห้องที่ 8 และ 13-16 หลังจากนั้นโน้ตในลักษณะนี้ก็ไม่มีปรากฏอีกเลยตลอดทั้งเพลง เนื่องจากโน้ตเหล่านี้มีไว้สำหรับให้ผู้เล่นได้ใช้ในการเตรียมตัวก่อนเริ่มบรรเลงทำนองหลักของบทเพลง และเทียบเสียงก่อนที่จะเริ่มบรรเลงส่วนหลักของเพลงในห้องที่ 37 เป็นต้นไป โดยโน้ตในห้องที่ 13-16 เมื่อเล่นกับวงดุริยางค์แล้วจะเป็นการโต้ตอบกันระหว่างทรมเปิดที่บรรเลงเดียวกับทรมเปิดในวงดุริยางค์ แต่เมื่อนำมาเล่นในรูปแบบของการบรรเลงเดี่ยวกับเปียโนนั้นอาจไม่จำเป็นต้องเล่นโน้ตดังกล่าว

ภาพที่ 3.4 โน้ตที่ใช้ในการเตรียมตัวและเทียบเสียงบนแนวทรมเปิด

ตารางที่ 3.2 สังกีตลักษณะในท่อนที่ 2

ห้องเพลง	บันไดเสียง	ส่วนของสังคีตลักษณะ
1-16	A-flat เมเจอร์	A
17-18	A-flat เมเจอร์	B
19-26	C ไมเนอร์	
27-32	A-flat เมเจอร์	
33-40	A-flat เมเจอร์	A'
41-50	A-flat เมเจอร์	Coda

ท่อนที่ 2 อยู่ในสังคีตลักษณะสามตอนในบันไดเสียง A-flat เมเจอร์ มีอัตราจังหวะ 6/8 และอัตราความเร็วแบบอันดันเต (andante) ทำนองที่ 1 (ท่อน A) เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 1-16 โดยเริ่มบรรเลงเฉพาะวงดุริยางค์ในห้องที่ 1-8 หลังจากนั้นทริ้มเปิดเริ่มบรรเลงในห้องที่ 9-16 ทำนองที่ 2 (ท่อน B) ห้องที่ 17-32 ในช่วงนี้มีการเปลี่ยนบันไดเสียงเป็น C-flat เมเจอร์ ในห้องที่ 19 ก่อนจะเปลี่ยนบันไดเสียงกลับมาที่ A-flat เมเจอร์ อีกครั้งในห้องที่ 27 ทำนองที่ 1 ถูกนำกลับมาอีกครั้งในห้องที่ 33-40 โดยผู้เล่นสามารถเพิ่มโน้ตประดับ (ornamentation) ลงไปในตอนย้อนความ ซึ่งโน้ตประดับและการด้นสด (improvisation) เป็นส่วนสำคัญของการแสดงในยุคคลาสสิก เพียงแต่ต้องใส่ใจในรายละเอียดของโน้ตที่ใส่เพิ่มเข้าไปให้มีความเหมาะสมและพอดีกับบทเพลง หลังจากนั้นปิดท้ายด้วยโคดาช่วงสั้น ๆ ในห้องที่ 41-50 เป็นการจบในท่อนที่ 2

ไฮเดินได้ระบุเครื่องหมายเน้นเสียงฟอร์ซันโต (*fz*) ไว้ใตโน้ตจังหวะเบาหลายตัวบนทำนองหลัก เจตนาเพื่อเพิ่มความน่าสนใจและหลีกเลี่ยงการประพันธ์ในประโยคเพลงแบบดั้งเดิมที่ใช้เพียงการเดินทางทำนองแบบเรียบ ๆ และเน้นเสียงเฉพาะจังหวะตกเท่านั้น โน้ตที่มีเครื่องหมายโยงเสียงเชื่อมไว้หลังเครื่องหมายฟอร์ซันโต ถึงแม้เป็นจังหวะหนักแต่ควรเล่นเบากว่าเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่แตกต่างจากปกติ

ภาพที่ 3.5 ทำนองหลักของท่อนที่ 2 และการใช้เครื่องหมายเน้นเสียงฟอร์ซันโตใตโน้ตจังหวะเบา
ห้องที่ 2-4

ตารางที่ 3.3 สังกีตลักษณ์ในท่อนที่ 3

ห้องเพลง	บันไดเสียง	ส่วนของสังคีตลักษณ์
1-44	E-flat เมเจอร์	Introduction
45-68	E-flat เมเจอร์	A
69-79	E-flat เมเจอร์	Transition
80-124	E-flat เมเจอร์	B
125-136	E-flat เมเจอร์	A'
137-141	E-flat เมเจอร์	Development C
143-148	A-flat เมเจอร์	
149-180	F ไมเนอร์	
181-192	E-flat เมเจอร์	Recapitulation A'
193-199	E-flat เมเจอร์	Transition
200-237	E-flat เมเจอร์	B'
238-241	E-flat เมเจอร์	A'
242-279	E-flat เมเจอร์	Transition
282-297	E-flat เมเจอร์	Coda

ท่อนที่ 3 อยู่ในสังคีตลักษณ์โซนาตารอนโด ในบันไดเสียง E-flat เมเจอร์ ท่อนนี้เริ่มต้นด้วยช่วงนำโดยการบรรเลงเฉพาะวงดุริยางค์ ตามด้วยทำนองหลักนำเสนอโดยทรัมเป็ตครั้งแรกในห้องที่ 45 หลังจากนั้นคั่นด้วยท่อนเชื่อมในห้องที่ 69 ก่อนจะนำเสนอทำนองใหม่ในห้องที่ 80 ทำนองหลักกลับมาอีกครั้งในห้องที่ 125 ตามมาด้วยตอนพัฒนาในห้องที่ 137 นำเสนอทำนองหลักอีกครั้งโดยวงดุริยางค์ ก่อนจะกลับมาเล่นโดยทรัมเป็ตอีกครั้งในห้องที่ 142 ในบันไดเสียง A-flat เมเจอร์ หลังจากนั้นทำนองหลักกลับมาอีกครั้งในตอนย้อนความในห้องที่ 181 มีท่อนเชื่อมคั่นในห้องที่ 193 ตามมาด้วยทำนองที่สองในห้องที่ 200 ทำนองหลักกลับมาอีกครั้งในช่วงสั้น ๆ ในห้องที่ 238 เข้าสู่ช่วงสุดท้ายของเพลงที่คั่นด้วยท่อนหยุดทั้งวง (grand pause) ก่อนจะเข้าสู่ช่วงโคดาที่เริ่มต้นในจังหวะที่ช้ากว่าปกติแล้วจึงค่อย ๆ เร่งความเร็วขึ้นจนจบทำนองหลักแล้วจึงเล่นความเร็วปกติจนจบเพลง

ภาพที่ 3.6 ทำนองหลักของท่อนที่ 3 ห้องที่ 45-56

บทเพลงทรมัเปิดคอนแชร์โตในบันไดเสียง E-flat เมเจอร์ โดยไฮเดิน เป็นบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นในยุคคลาสสิก การที่จะบรรเลงให้ดีต้องเข้าใจบทเพลงทั้งด้านประวัติศาสตร์และรูปแบบการบรรเลงของยุคสมัย จึงจะสามารถบรรเลงได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์แบบ ในด้านเทคนิคการบรรเลงผู้แสดงขอยกตัวอย่างเทคนิคที่น่าสนใจ ดังนี้

การพรมนิ้ว (trill) สามารถเล่นได้ 2 วิธีคือ เริ่มเล่นจากตัวโน้ตที่กำหนด หรือเริ่มจากตัวโน้ตเหนือโน้ตที่กำหนด 1 ชั้น เช่นโน้ตที่กำหนดเป็น D สามารถเล่น D E สลับกัน หรือจะเล่น E D สลับกันก็ได้ โดยถ้าหากมีการพรมนิ้วที่อยู่ในเคเดนซ์หรือที่เรียกว่าเคเดนซ์เชิลทริลส์ (candential trills) ควรเริ่มพรมจากโน้ตเหนือโน้ตที่กำหนดก่อน การพรมแบบนี้จะสร้าง tension ในคอร์ดโดมินันท์ และกลา (resolve) ไปหาคอร์ดโทนิค ได้ดีกว่าการพรมโน้ตที่เริ่มจากโน้ตที่กำหนดให้ อย่างไรก็ตามการพรมนิ้วทั้งหมดเป็นเพียงสิ่งที่ทำให้ท่วงทำนองสวยงามขึ้น ดังนั้นถ้าหากมีการพรมนิ้วที่ไม่ได้อยู่ในเคเดนซ์ควรเริ่มพรมโน้ตจากโน้ตที่กำหนดให้จะทำให้บทเพลงมีความละมุนและต่อเนื่องมากขึ้น

ภาพที่ 3.7 การพรมนิ้วแบบปกติและการพรมนิ้วในเคเดนซ์

นักประพันธ์เพลงในศตวรรษที่ 18 นิยมประพันธ์คาเดนซาไว้ในช่วงกลางหรือท้ายของบทเพลง โดยกำหนดให้มีเครื่องหมายเฟอร์มาตาบนคอร์ดโทนิคในรูปแบบการพลิกกลับครั้งที่สอง การใช้เครื่องหมายเฟอร์มาตาเป็นส่วนเริ่มต้นของคาเดนซาจะช่วยดึงความสนใจจากผู้ชมได้มากเลยทีเดียว

คาเดนซาในศตวรรษที่ 18 ส่วนใหญ่จะใช้ช็อกประกอบจากทำนองหรือโมทีฟที่เกิดขึ้นในท่อนเพลงนั้น ๆ มาเป็นแกนหลักในการสร้างคาเดนซา ผู้แสดงได้ยกตัวอย่างคาเดนซาของเดวิด ฮิกแมน

(David Hickman) นักทรัมเป็ต นักวิชาการ และอดีตประธานสมาคมทรัมเป็ตนานาชาติ (International Trumpet Guild) ชาวอเมริกัน ซึ่งเป็นตัวอย่างคาเดนซาที่ดีและน่าสนใจ อิกแมนมีสำนักพิมพ์ที่พิมพ์โน้ตเพลงทรัมเป็ตออกจำหน่ายทั่วโลก เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในวงการทรัมเป็ตว่าถ้าเป็นโน้ตเพลงที่พิมพ์โดยสำนักพิมพ์ของอิกแมนเป็นโน้ตที่ยอมรับและเชื่อถือได้ ในบทเพลงคอนแชร์โตบทนี้ก็เช่นกันผู้วิจัยเลือกใช้โน้ตเพลงจากสำนักพิมพ์ของอิกแมน นอกจากนี้เขาพิมพ์โน้ตออกจำหน่ายแล้วยังได้แนะนำแนวทางในการบรรเลงและการควบคุมลักษณะเสียง (articulation) ตามความน่าจะเป็นของการบรรเลงตามรูปแบบของยุคสมัย โดยใช้เส้นประในการบอกว่าเป็นลักษณะเสียงที่แนะนำจากตัวเขาเอง นอกจากนี้เขายังได้เขียนคาเดนซาของตัวเองไว้ในโน้ตเพื่อเป็นแนวทางในการบรรเลงอีกด้วย อิกแมนได้กล่าวไว้ในตอนหนึ่งของความคิดเห็นจากบรรณาธิการว่า ไฮเดินกำหนดให้มีคาเดนซาในท้องถิ่นที่ 168 เริ่มต้นด้วยเฟอร์มาตาแบบดั้งเดิมและมีลูกจบที่เป็นคอร์ดโทนิคที่อยู่ในรูปแบบการพลิกกลับครั้งที่สอง ผู้เล่นจะเขียนคาเดนซาขึ้นมาหรือใช้วิธีการด้นก็ได้ แต่ให้ใช้ทำนองจากท่อนแรกเป็นหลักและสามารถพัฒนาทำนองได้ตามสมควร

ภาพที่ 3.8 คาเดนซาโดยอิกแมน

จากคาเดนซาของอิกแมน เริ่มต้นด้วยโมทีฟที่ 2 จากทำนองหลัก ตามมาด้วยการพัฒนาทำนองนั้นหลังจากนั้นใช้โมทีฟที่ 3 จากทำนองหลักและพัฒนาทำนองนั้นเช่นกัน ต่อมาเป็นการใช้ทำนองจากตอนพัฒนาไปพัฒนาต่อไปอีก อิกแมนใช้เฟอร์มาตามาเป็นตัวแบ่งประโยคและคั่นในแต่ละทำนองที่เขานำมาใช้ก่อนจะจบด้วยโน้ตพรมในคอร์ดที่ 5 เพื่อส่งไปจบในคอร์ดที่ 1

ในการแสดงคอนเสิร์ตเดี่ยวของผู้แสดงเองก็ได้เลือกบทเพลงนี้มาใช้ในการบรรเลงเช่นเดียวกัน อีกทั้งยังได้มีการประพันธ์คาเดนซาขึ้นมาใหม่เพื่อใช้สำหรับคอนเสิร์ตในครั้งนี้ด้วย เนื่องจากไฮเดินกำหนดเพียงพื้นที่สำหรับคาเดนซาไว้แต่เขาไม่ได้ประพันธ์คาเดนซาไว้ให้ ผู้เล่นจึงต้องประพันธ์ขึ้นเอง จึงขอยกขึ้นมาเป็นตัวอย่างและเป็นแนวทางในการบรรเลงแก่ผู้ที่สนใจ

cadenza

Trumpet in E \flat

f *accel.* *rit.* *p* *slowly*

accel. *rit.* *mf* *slowly* *accel.*

faster *rit.* *f*

ภาพที่ 3.9 คาเดนซาโดยผู้แสดง

คาเดนซาเริ่มต้นด้วยการค้ำโน้ตตัว G เพื่อเป็นการเรียกความสนใจจากผู้ชมก่อนตามด้วยโน้ตสามพยางค์ที่เล่นในลักษณะ fanfare ที่ได้มาจากตอนย้อนความ ถัดมาเป็นการเล่นโมทีฟที่ 2 กับ 3 และพัฒนาโมทีฟที่ 3 ออกไป ปิดท้ายด้วยวรรคสุดท้ายที่ใช้ทำนองจากตอนพัฒนามาพัฒนาต่อจนจบด้วยการพรมโน้ตโดมินันท์ส่งไปหาโน้ตโทนิค

มอร์ดนต์ (Mordent) เป็นการเล่นโน้ตสองตัวสลับกันด้วยความเร็ว เทคนิคนี้ไม่สามารถทำได้ในช่วงเสียงกลางบนเนเชอรัลทรีมเป็ตมาก่อน โดยเพียงสามารถทำได้ในคีย์ทรีมเป็ต การเล่นมอร์ดนต์สามารถเล่นได้ 2 วิธีคือ เล่นสลับกันระหว่างโน้ต G A G หรือ G F# G สามารถบรรเลงได้ทั้งสองแบบขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้บรรเลง

ภาพที่ 3.10 ตัวอย่างวิธีการเล่นมอร์ดนต์

3.2 บทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงบทเพลง *Eternal Source of Light Divine* ประพันธ์โดย George Frideric Handel

บทประพันธ์ *Eternal Source of Light Divine* ประพันธ์โดยแฮนเดล อยู่ในบันไดเสียง C เมเจอร์ เป็นบทเพลงร้องกับเครื่องดนตรีประเภทคันทาตา (cantata) ที่มีรูปแบบการร้องและบรรเลงเครื่องดนตรีสลับกันทั้งเพลง

บทเพลงนี้เริ่มต้นด้วยการร้องของโซปราโนสลับกับทรมเป็ตในทำนองเดียวกันในบันไดเสียง C เมเจอร์ มีการเล่นสลับกัน (imitation) ในห้องที่ 10-12 ก่อนจะเปลี่ยนบันไดเสียงไปที่ G เมเจอร์ในห้องที่ 13

The image shows a musical score for measures 10-12. It consists of three staves: C Tpt. (C Trumpet), S. (Soprano), and Pno. (Piano). The key signature is C major and the time signature is 4/4. The Soprano part has lyrics 'e - ter - nal source of light'. The Piano part provides harmonic support with chords and a bass line.

ภาพที่ 3.11 การเล่นสลับกันระหว่างโซปราโนและทรมเป็ต ห้องที่ 10-12

ต่อมาในห้องที่ 17-20 มีการเลียนทำนอง (canon) กันระหว่างโซปราโนและทรมเป็ตเริ่มต้นจากโซปราโนนำเสนอทำนองใหม่ออกมา และทรมเป็ตเลียนทำนองนั้นแต่ยกขึ้นไปเล่นเป็นช่วงคู่ 5 หลังจากนั้นเปลี่ยนบันไดเสียงกลับมาที่ C เมเจอร์อีกครั้งในห้องที่ 21 ก่อนเปลี่ยนบันไดเสียงไปที่ E ไมเนอร์ ในห้องที่ 25 หลังจากนั้นเปลี่ยนบันไดเสียงรอบสุดท้ายกลับมาที่ C เมเจอร์ในห้องที่ 30 และบรรเลงอยู่ในบันไดเสียงนี้จนจบเพลง

17
C Tpt. *with double warmth thy beams display,*
S. *with double warmth thy beams display,*
Pno.

ภาพที่ 3.12 การเลียนทำนองระหว่างโซปราโนและทรมเป็ต ห้องที่ 17-20

บทร้องของบทเพลงนี้ประพันธ์ขึ้นเป็นภาษาอังกฤษโดยอัมบรอส ฟิลลิปส์ (Ambrose Philips) โดยเนื้อร้องมีอยู่ว่า

Eternal source,
Eternal source, of light divine,
With double warmth thy beams display,
With double warmth thy beams display,
and with distinguish'd glory shine,
and with distinguish'd glory shine,
to add a lustre to this day,
and with distinguish'd glory shine,
to add, to add a lustre to this day.

เนื้อหาของบทร้องกล่าวถึงแหล่งกำเนิดอันเป็นนิรันดร์ของแสงที่ศักดิ์สิทธิ์ อาจเปรียบเทียบเป็นนัยว่าสมเด็จพระราชินีนาถแอนน์นั้นเปรียบได้ดั่งแสงศักดิ์สิทธิ์ที่ส่องลงมาเพื่อเป็นที่พึ่งของพสกนิกรทุกคนของพระองค์

รูปแบบการประพันธ์บทเพลงนี้มีการบรรเลงทำนองสลับกันระหว่างโซปราโนและทรมเป็ตในลักษณะการเลียนทำนอง โซปราโนบรรเลงก่อนแล้วตามด้วยทรมเป็ต ผู้บรรเลงทรมเป็ตควรบรรเลงเลียนแบบการร้องของโซปราโนทั้งความยาวของตัวโน้ตและการเน้นเสียง บางครั้งนักร้องอาจจะมีการร้องในจังหวะที่ยืดหยุ่นหรือการยืดจังหวะออกไปเล็กน้อยเพื่อทำให้เกิดความสวยงามของดนตรี ผู้บรรเลงทรมเป็ตควรเลียนแบบการบรรเลงแบบนั้นเหมือนกัน รวมถึงต้องควบคุมระดับความดังระหว่างเสียงของนักร้องและเสียงของทรมเป็ตให้พอดีกันเพื่อความกลมกลืนของบทเพลง

3.3 บทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงบทเพลง *Let the Bright Seraphim* from *Samson* ประพันธ์โดย George Frideric Handel

บทประพันธ์เพลง *Let the Bright Seraphim* ประพันธ์โดยแฮนเดล เป็นบทประพันธ์ประเภท *da capo aria* ซึ่งเป็นรูปแบบการประพันธ์อุปรากรของอิตาลีที่นิยมมากในยุคบาโรกตอนปลาย บทเพลงนี้มีเนื้อร้องว่า

Let the bright seraphim
in burning row,
Their loud, uplifted angel trumpets blow.
Let the cherubic host,
in tuneful choirs,
Touch their immortal harps
with golden wires.

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง D เมเจอร์ เริ่มต้นด้วย ritornello จากเปียโนและทรมเป็ตใน ห้องที่ 1-8 หลังจากนั้นเข้าสู่ตอน A เริ่มต้นในห้องที่ 9 บทเพลงนี้มีลักษณะการบรรเลงสลับกันระหว่างโซปราโนและทรมเป็ตทั้งในรูปแบบ canon และ imitation เช่นในห้องที่ 9-12 เป็นการเล่นแบบ canon กันระหว่างโซปราโนและทรมเป็ต และ imitation ในห้องที่ 46-47

The image shows a musical score for the piece 'Let the Bright Seraphim' from George Frideric Handel's opera Samson. The score is in D major and 4/4 time. It features three staves: C Tpt. (Trumpet), S. (Soprano), and Pno. (Piano). The Soprano part has the lyrics: 'Let the bright Seraphim in burn—ing row, their'. The Piano accompaniment starts with a piano (*p*) dynamic and transitions to a forte (*f*) dynamic. The score illustrates a canon between the Soprano and Trumpet parts.

ภาพที่ 3.13 การเล่น canon ระหว่างโซปราโนและทรมเป็ต ห้องที่ 9-12

The image shows a musical score for three parts: C Tpt., S. (Soprano), and Pno. (Piano). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The score is divided into two measures. In the first measure, the C Tpt. and S. parts play a melodic line, while the Pno. part plays a bass line. In the second measure, the C Tpt. and S. parts play a similar melodic line, while the Pno. part plays a bass line. The lyrics are: 'an gel trum pets blow, their loud, up lift ed'. The Pno. part has a dynamic marking of *f* (forte) in the first measure.

ภาพที่ 3.14 การเล่น imitation ระหว่างโซปราโนและทรมเป็ต ห้องที่ 46-47

ตอน B เริ่มนำเสนอตั้งแต่ห้องที่ 60 ในบันไดเสียง B ไมเนอร์ ในตอน B มีเพียงแคโซปราโนบรรเลงเท่านั้นไม่มีทรมเป็ต เนื่องจากในสมัยบาโรกมีข้อจำกัดของบาโรกทรมเป็ตในเรื่องตัวโน้ตที่สามารถเล่นได้ไม่มีจำกัดและไม่สามารถเล่นโครมาติกสเกลได้ จึงทำให้การบรรเลงในบันไดเสียงไมเนอร์ทำได้ยาก รูปแบบบทเพลงในยุคบาโรกในตอนที่ 2 ส่วนมากบรรเลงในบันไดเสียงไมเนอร์แม้กระทั่งในเพลงบรรเลงเดี่ยวทรมเป็ตเองในตอนที่เป็นไมเนอร์ก็มีเพียงเครื่องบรรเลงประกอบบรรเลงเท่านั้น หลังจากนั้นตอน A กลับมาอีกครั้งในรูปแบบ da capo aria หรือการย้อนต้นและบรรเลงมาจบในห้องที่ 59

บทประพันธ์นี้อยู่ในรูปแบบ da capo aria คือการบรรเลงจบเพลงแล้วย้อนต้นและเล่นจนถึงคำว่าฟิเน (fine) ในการเล่นรอบย้อนต้นผู้แสดงสามารถเพิ่มโน้ตประดับ (ornamentation) ลงไปในบทเพลงได้ตามสมควร โดยยึดตามรูปแบบการบรรเลงในสมัยบาโรก ในยุคปัจจุบันเมื่อวิวัฒนาการของเครื่องดนตรีดำเนินมาจนถึงขั้นที่เรียกว่าดีที่สุดแล้ว พร้อมกับความสามารถของผู้บรรเลงทรมเป็ตที่มีความสามารถมากกว่าในยุคก่อนหน้านี้มาก จึงทำให้มีผู้แสดงหลายคนมักเพิ่มโน้ตประดับเข้าไปค่อนข้างมากเกินกว่าวิธีการบรรเลงในยุคบาโรก ผู้แสดงสามารถเพิ่มโน้ตประดับได้พอสมควรและคำนึงถึงรูปแบบการบรรเลงในยุคบาโรกเป็นหลัก

แชนเดลมักประพันธ์บทเพลงสำหรับโซปราโนและทรมเป็ตในรูปแบบการเล่นทำนอง อาจอยู่ในรูปแบบ canon หรือ imitation เช่น ในห้องที่ 44-45 มีการบรรเลงเลียนทำนองระหว่างโซปราโนและทรมเป็ตโดยมีวิธีการบรรเลงคล้ายกับคาเดนซาลีเก้ ๆ จังหวะในห้องนี้จะสามารถบรรเลงแบบยืดยุ่นได้ การบรรเลงเริ่มต้นจากโซปราโนร้องทำนองออกมาก่อนและทรมเป็ตจะรับทำนองนั้นมาบรรเลงตามหลัง ผู้บรรเลงทรมเป็ตควรบรรเลงเลียนแบบโซปราโนให้คล้ายกันเพื่อความกลมกลืนของบทเพลง และในรอบย้อนต้น โซปราโนสามารถดัดแปลงทำนองออกไปได้ตามความเหมาะสม โดยผู้บรรเลงทรมเป็ตควรเล่นเลียนแบบทำนองจากโซปราโนเพื่อความต่อเนื่องของบทเพลง

C Tpt. G^4 - A^4 B^4 C^5

S. G^4 - A^4 B^4 C^5

their loud, up lift ed

ภาพที่ 3.15 การเลียนทำนองของโซปราโนและทรมเป็ต ห้องที่ 44-45

3.4 บทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงบทเพลง *Centennial Horizon* ประพันธ์โดย Kevin McKee

บทประพันธ์เพลง *Centennial Horizon* เป็นบทเพลงสำหรับทรมเป็ตและเปียโน อยู่ในบันไดเสียง F เมเจอร์ ท่อนที่ 1 (*Aspen Grove*) มีอัตราความเร็วแบบ *andante* อยู่ในสังคีตลักษณ์แบบสามตอน (ternary form) สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 2 กลุ่มตามเครื่องหมายกำหนดจังหวะ คือ 3/4 และ 4/4 เริ่มต้นด้วยท่อนนำ (introduction) เปียโนบรรเลงทำนองอยู่ในบันไดเสียง F เมเจอร์ก่อนจบท่อนนำด้วยการค้ำคอร์ด Bb เมเจอร์และเข้าสู่ตอน A ในห้องที่ 9

ตอน A เริ่มต้นด้วยเปียโนบรรเลงคอร์ด F เมเจอร์ และ A ไมเนอร์สลับกัน ซึ่งการเล่น 2 คอร์ดสลับกันไปมาแบบนี้จะกลายมาเป็นหัวใจหลักของท่อนนี้

C Tpt. F^4 -

Pno. F^4 -

ภาพที่ 3.16 การบรรเลงสองคอร์ดสลับกันที่พบได้บ่อยในท่อนที่ 1 ห้องที่ 9-12

ทรมเป็ตเริ่มต้นบรรเลงในห้องที่ 13-29 หลังจากนั้นเข้าสู่ท่อนเชื่อม (transition) ในห้องที่ 30-42 เป็นการเชื่อมเพื่อนำไปสู่ทำนองที่สอง โดยท่อนเชื่อมเริ่มจากการใช้คอร์ด Bb เมเจอร์ และ D ไมเนอร์สลับกัน หลังจากนั้นเริ่มการเปลี่ยนบันไดเสียงโดยการใช้คอร์ดแบบโครมาติกต่าง ๆ เริ่มจากห้องที่ 36 ด้วยคอร์ด Db เมเจอร้นำไปสู่ texture ของท่วงทำนองใหม่ในห้องที่ 39 ก่อนเปลี่ยนบันไดเสียงไปที่ A เมเจอร์ในห้องที่ 43 โดยเริ่มบันไดเสียงใหม่ด้วยคอร์ดที่ 4 หรือคอร์ด D เมเจอร์ หลังจากนั้นเปลี่ยนบันไดเสียงอีกครั้งหนึ่งในห้องที่ 55 ในบันไดเสียง F เมเจอร์ โดยใช้ทำนองมาจากทำนองหลักและแปรทำนองออกไป

ตอน B เริ่มต้นในท้องที่ 72-99 มีอัตราจังหวะแบบ 4/4 และอยู่ในบันไดเสียง Gb เมเจอร์ หลังจากนั้นเข้าสู่ท่อนเชื่อมอีกครั้งหนึ่งในบันไดเสียง B เมเจอร์ โดยในรอบนี้ได้ใช้กลุ่มโน้ตเซปต์ 1 ชั้น ที่มาจากท่อนเชื่อมในท้องที่ 30 และเปลี่ยนบันไดเสียงขึ้นไปเป็น D เมเจอร์ในท้องที่ 103 ก่อนจะเปลี่ยนเป็น F เมเจอร์ในท้องที่ 106 และไปสิ้นสุดที่บันไดเสียง Ab เมเจอร์ในท้องที่ 109

ตอน A' กลับมาอีกครั้งหนึ่งโดยบรรเลงอยู่บนบันไดเสียง Ab เมเจอร์ และทำนองหลักย้ายจากทรมเปิดไปอยู่ที่เปียโนแทน หลังจากนั้นทำนองหลักกลับมาอยู่ที่ทรมเปิดอีกครั้งหนึ่งในท้องที่ 122 แต่เล่นในลักษณะของการแปรทำนองออกไป และปิดท้ายท่อนที่ 1 ด้วย coda ในท้องที่ 146 โดยนำคอร์ดมาจากทำนองหลักในท้องที่ 9 แต่เล่นในบันไดเสียง Ab เมเจอร์

ท่อน interlude (*Alpenglow*) เป็นท่อนเชื่อมที่ใช้ texture มาจากท้องที่ 39-42 ของท่อนที่ 1 ในท่อนนี้มีบันไดเสียงที่คลุมเครือไม่ชัดเจน ทรมเปิดเริ่มบรรเลงในท้องที่ 166 โดยใช้วิธีการแปรทำนองมาจากทำนองแรก

ท่อนที่ 2 (*Roaring Gunnison*) บรรเลงอยู่ในบันไดเสียง E ไมเนอร์ เริ่มต้นด้วยเปียโนรัวโน้ต (tremolo) เป็นคู่ 5 และโน้ตเบสนำเสนอ tetrachord ล่างของสเกล E ไมเนอร์ก่อนนำเข้าสู่ท่อนนำในท้องที่ 206

197 Andante (♩ = 104-108)

C Tpt.

Pno.

Omniously

mf

accel.

203

Get Moving!

ff

ภาพที่ 3.17 เททราคอร์ดในแนวเบส ท้องที่ 197-205

ทำนองหลักของท่อนนี้เริ่มต้นที่ท้องที่ 214-220 และทำนองหลักที่ 2 ปรากฏในท้องที่ 221 โดยทำนองหลักที่สองได้มาจากโน้ตเบสในตอนต้นของที่นี่ หลังจากนั้นมีการเปลี่ยนบันไดเสียงในท้องที่ 229 เป็นบันไดเสียง A ไมเนอร์ ตรงนี้นำเสนอทำนองแรกแต่เป็นการบรรเลงแบบแปรทำนอง ถัดมาในท้องที่ 244 มีการนำเสนอทำนองที่สองอีกครั้งแต่เล่นในรูปแบบการแปรทำนองเช่นกัน โดยทำนอง

หลักได้ย้ายไปบรรเลงที่เปียโนแทน ต่อมาในท้องที่ 268-274 มี codetta ขนาดสั้น ๆ มีลักษณะเสมือนฟิวท์ (fugato) โดยนำทำนองมาจากทำนองแรก

ภาพที่ 3.18 codetta ที่มีลักษณะเสมือนฟิวท์ ท้องที่ 268-270

ในท้องที่ 275 บทเพลงได้มีการเปลี่ยนบันไดเสียงกลับมาเป็น E ไมเนอร์เหมือนเดิม และลดอัตราความเร็วลงเล็กน้อย รวมถึงเปลี่ยนรูปแบบการบรรเลงโดยใช้เปียโนเล่น arpeggio คอร์ดในบันไดเสียง E ไมเนอร์ และทริ้มเปิดเล่นเป็นทำนอง ลักษณะของคอร์ดในช่วงนี้คล้ายกับคอร์ดของทำนองแรก หลังจากนั้นในท้องที่ 293 บทเพลงได้มีการเปลี่ยน texture จากเปียโนเล่น arpeggio มาเป็นเล่นคอร์ดเป็นเข็บบัตหนึ่งชั้นที่แข็งแรง และหากดูจากทางเดินคอร์ดแล้วมีความเป็นไปได้ว่าได้นำแนวคิดทางเดินคอร์ดมาจากท่อนซ้ำก่อนหน้านี้นี้ หลังจากนั้นทำนองที่สองกลับมาอีกครั้งในท้องที่ 328 ก่อนที่จะเปลี่ยนบันไดเสียงอีกครั้งไปที่ A ไมเนอร์ในท้องที่ 345 ตรงนี้ได้ขยายโน้ตมาจากท้องที่ 206

ท่อน coda เริ่มต้นในท้องที่ 362 โน้ตเปียโนตัดแปลงทำนองมาจากท่อนนำ (introduction) และทริ้มเปิดตัดแปลงทำนองมาจากท่อนซ้ำ

บทประพันธ์นี้สามารถแบ่งได้ 2 ส่วนคือ ท่อนเร็วครึ่งหนึ่งและท่อนช้าครึ่งหนึ่ง ในการบรรเลงท่อนช้าจะมีประโยคเพลงที่ค่อนข้างยาว ผู้บรรเลงควรแบ่งช่วงหายใจให้ดีและไม่หายใจถี่จนเกินไป เพื่อไม่ทำให้บทเพลงขาดความต่อเนื่อง อีกทั้งบทเพลงนี้ยังมีการใช้ช่วงเสียงต่ำในช่วงท้ายของประโยคเพลงค่อนข้างบ่อย เนื่องจากในการบรรเลงช่วงเสียงต่ำของทริ้มเปิดจะต้องใช้ปริมาณลมที่มาก เมื่อมีการใช้ช่วงเสียงต่ำที่อยู่ในช่วงท้ายของประโยคเพลงที่โดยส่วนมากแล้วผู้บรรเลงจะใช้ลมไปมากแล้วต่อการหายใจหนึ่งครั้ง ผู้บรรเลงควรเตรียมความพร้อมในการบรรเลงในประโยคเพลงนั้น ๆ โดยการหายใจเข้าให้มากและเฉลี่ยการใช้ลมให้พอดี

ภาพที่ 3.19 การประพันธ์ช่วงเสียงต่ำที่อยู่ในตอนท้ายของประโยคเพลง ห้องที่ 62-72

ท่อนเร็วของบทเพลงนี้มีอยู่ช่วงหนึ่งในห้องที่ 275-292 ที่เปียโนบรรเลงโน้ต 7 พยางค์ไล่ขึ้น และเปลี่ยนคอร์ดวนไปเรื่อย ๆ ในขณะที่ทริ้มเปิดบรรเลงทำนองที่ใช้โน้ตตัวขาว โน้ตดำ เขบ็ตหนึ่งชั้น และสามพยางค์ตัวดำเป็นหลักทำให้ยากต่อการจับจังหวะในการที่จะบรรเลงให้สอดคล้องกับเปียโน ผู้บรรเลงควรจับจังหวะโน้ตตัวที่ดำที่สุดของโน้ตเจ็ดพยางค์แต่ละชุด หากลองฟังโน้ตเหล่านั้นดูแล้วจะพบว่าโน้ตตัวแรกเป็นโน้ตที่ได้ยินง่ายและเหมาะแก่การจับจังหวะมากที่สุด

ภาพที่ 3.20 เปียโนบรรเลงโน้ตเจ็ดพยางค์ ห้องที่ 275-280

3.5 บทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงบทเพลง *Eastwind* ประพันธ์โดย Jean-François Michel

บทประพันธ์เพลง *Eastwind* เป็นบทประพันธ์ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากเพลงพื้นบ้านของชาวยิปซี (gypsy folk music) หรือดนตรีของชาวโรมาเนีย (romani music) ที่มีถิ่นฐานดั้งเดิมอยู่ในแถบภาคเหนือของประเทศอินเดียนาย้ายไปตั้งรกรากในทวีปยุโรปมาจนถึงปัจจุบัน

บทเพลงนี้ใช้บันไดเสียงแบบยิปซี ลักษณะจะคล้ายกับบันไดเสียงไมเนอร์แบบฮาร์โมนิกแต่น้ดตัวที่ 4 สูงขึ้นครึ่งเสียง

ภาพที่ 3.21 บันไดเสียงยิปซี

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงบรรเลงคู่ระหว่างทรัมเป็ตและทรอมโบนโดยมีวงทรัมเป็ต 4 ชิ้น และทรอมโบน 4 ชิ้นเป็นเครื่องดนตรีบรรเลงประกอบ เริ่มต้นด้วยท่อนนำ (introduction) ที่อยู่ในอัตราจังหวะ presto โดยวงบรรเลงประกอบเล่นโน้ตคู่ 4 โล้ขึ้นไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่ทรอมโบน 1 ไปจนถึงทรัมเป็ต 1 ส่วนทรอมโบนที่เหลือลากโน้ต C และ G ค้างเป็นคู่ 5 เพอร์เฟค ก่อนตามมาด้วยโน้ตสามพยางค์ของทรัมเป็ตควบคู่กันกับการที่ทรอมโบนทั้งหมดไล่โน้ตเป็นบันไดเสียงโครมาติกลงมาจาก C ถึง G เป็นโน้ตตัวดำในเทคนิคการรัวลิ้น (flutter tonguing) เพื่อเป็นการสร้าง tension เพื่อนำไปสู่คาเดนซาของกลุ่มเดี่ยวเครื่องดนตรีทรัมเป็ตและทรอมโบน

คาเดนซาแรกของเพลงนี้เป็นการเล่นสลับกันระหว่างทรัมเป็ตและทรอมโบน เริ่มต้นด้วยคอร์ด G เมเจอร์และเปลี่ยนคอร์ดขึ้นทีละครั้งคีย์ โดยที่มีเบสทรอมโบนลากโน้ต G ที่เป็น pedal tone ตลอดทั้งท่อน จนกระทั่งเข้าสู่ท่อน B โดยในท่อน B มีการใช้หน่วยย่อยเอกหลักอยู่ 3 ตัวคือ G, Ab และ F# เล่นสลับกันระหว่างทรอมโบน 1 กับ 2 ซึ่งเป็นหน่วยย่อยเอกที่ได้มาจากสเกลแบบยิปซีนั่นเอง จนถึง 2 ท้องสุดท้ายของท่อน B เบสทรอมโบนเล่นโน้ตในบันไดเสียง C ไมเนอร์เพื่อนำเข้าสู่ท่อน C ที่เริ่มต้นด้วยคอร์ด C ไมเนอร์

เมื่อเข้าสู่ท่อนหลักของเพลงคือท่อน C นำเสนอทำนองหลักโดยเครื่องดนตรีเดี่ยวทรัมเป็ตเป็นโน้ตเข้บ็ต 1 ชั้นและ 2 ชั้น ในขณะที่เครื่องดนตรีประกอบเล่นโน้ตสามพยางค์จังหวะยกและเบสทรอมโบนเล่นโน้ตตัวดำเป็นจังหวะตก ตรงนี้มีความน่าสนใจไม่น้อยในการผสมจังหวะของผู้ประพันธ์ หลังจากนั้นทรอมโบนนำเสนอทำนองหลักในท่อน D ก่อนนำเข้าสู่ท่อนเชื่อม (transition) เครื่องดนตรีเดี่ยวทรัมเป็ตและทรอมโบนเล่นโน้ตพรมและเครื่องบรรเลงประกอบเล่น

โน้ตตัวขาวในลักษณะ crescendo เพื่อสร้าง tension เข้าสู่ท่อน E ที่นำเสนอทำนองโดยวงที่เล่นบรรเลงประกอบเพียงอย่างเดียว

Musical score for the introduction of measures 1-4. The score is for a brass section including Trumpets (Tpt. 1-4), Trombones (Tbn. 1-3, B. Tbn.), and Solo parts (Tpt. solo, Tbn. solo). The tempo is marked 'Presto' with a quarter note equal to 140 (♩ = 140). The dynamics range from pp to ff. The score shows a crescendo leading into a 'Lento molto accel.' section with triplets.

ภาพที่ 3.22 ท่อนนำ (introduction) ของบทเพลง ห้องที่ 1-4

Musical score for measures 15-20. The score is for Trombones (Tbn. 1-3, B. Tbn.). The tempo is marked 'accel. poco a poco' and 'accel molto'. The dynamics range from p to sfz. The score shows a crescendo leading into a 'sfz' section.

ภาพที่ 3.23 หน่วยย่อยเอกหลักที่ใช้ในท่อน B และโน้ตของเบสทอมโบนที่นำเข้าสู่ท่อน C ห้องที่ 15-20

The image shows a musical score for a trumpet and bass tuba ensemble. It consists of six staves: Tpt. solo, Tpt. 1, Tpt. 2, Tpt. 3, Tpt. 4, and B. Tbn. The music is in 4/4 time and spans measures 27 to 30. The solo trumpet part begins with a forte (f) dynamic and features a melodic line with slurs and accents. The other trumpet parts play a rhythmic accompaniment of eighth notes. The bass tuba part plays a steady eighth-note accompaniment, with a dynamic marking of 'dim.' (diminuendo) in measure 30.

ภาพที่ 3.24 การผสมผสานจังหวะในท่อน B ห้องที่ 27-30

ทำนองหลักกลับมาอีกครั้งในท่อน F การกลับมาของทำนองหลักในรอบนี้แตกต่างกับรอบแรกตรงที่การบรรเลงของเครื่องดนตรีเดี่ยวทรัมเป็ตและทรอมโบนในรอบแรกผลัดกันนำเสนอทำนองหลักแต่ในรอบที่สองเมื่อทั้งสองเครื่องดนตรีนำเสนอทำนองหลักที่ได้บรรเลงไปแล้วในรอบแรกพร้อมกัน ความน่าสนใจคือในการนำเสนอที่ละเครื่องดนตรีก็มีความน่าสนใจในเรื่องของเทคนิคและทำนองมากอยู่แล้ว เมื่อนำทั้งสองทำนองมาบรรเลงพร้อมกันยิ่งทำให้รู้สึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้นไปอีก

หลังจากทำนองหลักกลับมาในรอบที่ 2 ก็เข้าสู่ท่อนเชื่อมที่บรรเลงเฉพาะวงที่บรรเลงประกอบ โดยบรรเลงสลับกันระหว่างคอร์ด C เมเจอร์ และ Db เมเจอร์ ที่ทรัมเป็ตเล่นเป็นโน้ตจังหวะขัด (syncopation) และทรอมโบนเล่นในจังหวะธรรมดา ก่อนเข้าสู่ท่อน H ที่เป็นคาเดนซาอีกครั้ง ทรัมเป็ตและทรอมโบนใส่ harmon mute และเล่นสลับกัน หลังจากนั้นค้นด้วยท่อนเชื่อมในอัตราจังหวะ lento เพื่อเชื่อมเข้าสู่ท่อน J ที่เป็นท่อนซ้ำของเพลงนี้

ท่อน J นำเสนอโดยเครื่องดนตรีเดี่ยวทรอมโบนในบันไดเสียง C เมเจอร์ใน 4 ห้องแรกของท่อน หลังจากนั้นสลับกลับมาที่ทรัมเป็ตบรรเลงในบันไดเสียง C ไมเนอร์ อีก 4 ห้อง ก่อนเปลี่ยนไปบรรเลงโดยวงบรรเลงประกอบในทำนองเดียวกัน

เมื่อกลับมาสู่จังหวะเร็วอีกครั้งในท่อน K บรรเลงอยู่ในอัตราจังหวะแบบ prestissimo โดยมีโน้ตสามพยางค์เป็นหลักของท่อนนี้ โน้ตสามพยางค์ถูกนำไปขยายและบรรเลงอยู่ในทุกเครื่องดนตรี การบรรเลงของทรัมเป็ตในท่อนนี้เป็นการบรรเลงโน้ตสามพยางค์ที่มีเครื่องหมายเชื่อมเสียง (slur) เชื่อมโน้ตสามพยางค์ตัวที่ 1 กับ 2 และ 3 กับ 1 เป็นการเล่นในจังหวะขัดซึ่งฟังดูแปลกหูและเพิ่มความน่าสนใจให้ดนตรีเป็นอย่างมาก

ช่วงสุดท้ายของบทเพลงนี้เริ่มต้นที่ท่อน O โดยเบสทอมโบนเล่นโน้ตคู่ 4 ที่ได้มาจากท่อนนำ แต่เปลี่ยนทิศทางโน้ตไปเล่นในทิศทางลง (descending) ต่างกับในช่วงท่อนนำที่โน้ตมีทิศทางขึ้น ลักษณะการบรรเลงในท่อนสุดท้ายหรือ coda บรรเลงในลักษณะเร่งอัตราความเร็วขึ้นทีละน้อย (accelerando) จนจบเพลง พร้อมกับร้องคำว่า Hey! ที่ทุกคนร้องพร้อมกันในตอนจบเพลง

ภาพที่ 3.25 การนำเสนอทำนองหลักพร้อมกันในโน้ตทริ้มเปิดและทอมโบน ห้องที่ 71-78

บทประพันธ์นี้นำเสนอเทคนิคการบรรเลงโน้ตด้วยความเร็วของทรัมเป็ตได้เป็นอย่างดี ทั้งในเรื่อง double tonguing การใช้นิ้วในการบรรเลงด้วยความเร็ว และการบรรเลงทำนองในท่อนซ้ำที่สวयงาม นอกจากนี้ยังมีความยากในการบรรเลงร่วมกับวงบรรเลงประกอบในเรื่องของจังหวะที่แนวเดี่ยวเครื่องดนตรีบรรเลงด้วยโน้ตเช็ต 2 ชั้น ในขณะที่วงบรรเลงประกอบบรรเลงด้วยโน้ตสามพยางค์ ถือว่าเป็นส่วนที่ฟังแล้วมีความรู้สึกขัดกันมากเลยทีเดียว ผู้บรรเลงควรจับจังหวะที่โน้ตในจังหวะตกให้ได้ โดยให้ผู้บรรเลงในจังหวะตกบรรเลงดังกว่าผู้ที่บรรเลงโน้ตสามพยางค์และระวังอย่างให้ผู้บรรเลงโน้ตสามพยางค์บรรเลงดังจนเกินไปจะทำให้จับจังหวะยากและเสียความสมดุลของเสียง

ในช่วงสุดท้ายของบทเพลงเริ่มตั้งแต่ห้องที่ 185 มีการเร่งอัตราความเร็วขึ้นทีละน้อยจนจบเพลง ผู้แสดงต้องทำความเข้าใจกันระหว่างผู้บรรเลงเดี่ยวและวงที่บรรเลงประกอบว่าจะเร่งอัตราเร็วแบบใดเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเนื่องจากโน้ตของผู้บรรเลงเดี่ยวทรัมเป็ต ผู้บรรเลงเดี่ยวทรอมโบน และวงที่บรรเลงประกอบบรรเลงคนละส่วนโน้ตกัน ผู้แสดงใช้วิธีบรรเลงอยู่ในอัตราความเร็วเดิม 2 ห้องแล้วจึงเร่งอัตราความเร็วขึ้นอีก 2 ห้องเมื่อเร่งอัตราความเร็วขึ้นไปถึงอัตราความเร็วใหม่แล้วให้บรรเลงอยู่ในอัตราความเร็วใหม่อีก 2 ห้องก่อนที่จะเริ่มเร่งอัตราความเร็วอีก 2 ห้อง ทำแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนถึงห้องที่ 202 ซึ่งเป็นอัตราความเร็วแบบ prestissimo แล้วบรรเลงอยู่ในอัตราเร็วนี้จนจบเพลง

The image shows a musical score for a trumpet and trombone solo. The score is divided into four sections by red brackets at the top: 'อัตราความเร็วที่ 1' (Tempo 1), 'เร่งอัตราความเร็ว' (Accelerando), 'อัตราความเร็วที่ 2' (Tempo 2), and 'เร่งอัตราความเร็ว' (Accelerando). The tempo markings are 'Moderato' and 'accel poco a poco'. The score includes staves for Tpt. solo, Tbn. solo, Tpt. 1-4, Tbn. 1-3, and B. Tbn. The music is in 2/4 time and starts at measure 185. The trumpet solo part features a melodic line with double tonguing and slurs. The trombone parts provide harmonic support with sustained notes and slurs.

ภาพที่ 3.26 การเร่งอัตราความเร็ว ห้องที่ 185-192

3.6 บทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงบทเพลง *Ode for Trumpet* ประพันธ์โดย Alfred Reed

บทประพันธ์เพลง *Ode for Trumpet* อยู่ในสังคีตลักษณะแบบสามตอน (ternary form) ในบันไดเสียง F เมเจอร์ อัตราจังหวะ moderato บทประพันธ์นี้มีการนำกลืนอายุของดนตรีแจ๊สเข้ามาผสมผสานในบทเพลงอย่างลงตัว

บทประพันธ์นี้เริ่มต้นด้วยท่อนนำในท่อนที่ 1-9 หลังจากนั้นเป็นการนำเสนอทำนองหลักในตอน A ไปจนถึงสิ้นสุดตอน A ในท่อนที่ 24 และคั่นด้วยท่อนเชื่อม (transition) โดยการบรรเลงเฉพาะเปียโนเพียงอย่างเดียวเพื่อนำไปสู่ตอน B ในท่อนที่ 30 ก่อนจะคั่นด้วยท่อนเชื่อม (retransition) อีกครั้งหนึ่งในท่อนที่ 43-51 หลังจากนั้นตอน A กลับมาอีกครั้งหนึ่งในท่อนที่ 52 ตามมาด้วยท่อนเชื่อมอีกครั้งในท่อนที่ 60 ก่อนปิดท้ายด้วยโคดาในท่อนที่ 62-66

ตารางที่ 3.4 สังคีตลักษณะของบทเพลง *Ode for Trumpet*

ท่อนเพลง	บันไดเสียง	ส่วนของสังคีตลักษณะ
1-4	Db เมเจอร์	introduction
5-9	F เมเจอร์	
10-24	F เมเจอร์	A
25-29	F เมเจอร์	transition
30-31	Db เมเจอร์	B
32-33	Eb เมเจอร์	
34-42	F เมเจอร์	
43-51	F เมเจอร์	retransition
		recapitulation
52-59	F เมเจอร์	A
60-61	F เมเจอร์	transition
62-66	F เมเจอร์	coda

บทเพลงนี้มีความน่าสนใจในเรื่องของการใช้คอร์ด การวางคอร์ดของบทเพลงนี้ค่อนข้างซับซ้อนเล็กน้อย บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง F เมเจอร์ แต่ในท่อนแรกของเพลงเปียโนบรรเลงขึ้นมาในบันไดเสียง Db เมเจอร์ก่อนเปลี่ยนเป็นบันไดเสียง F เมเจอร์ในท่อนที่ 5 ของเพลงหลังจากนั้นบรรเลงอยู่ในบันไดเสียง F เมเจอร์จนจบตอน A ด้วยคอร์ดที่ 5 หรือคอร์ด C7 ก่อนเปลี่ยนบันไดเสียงไปที่

Db เมเจอร์ในตอน B เพียงชั่วระยะเวลาสั้น ๆ เป็นจำนวน 2 ห้องก่อนเปลี่ยนบันไดเสียงขึ้นไป Eb เมเจอร์ในตอนที่ 33-34 หลังจากนั้นเปลี่ยนบันไดเสียงอีกครั้งกลับมาที่ F เมเจอร์เหมือนเดิมและบรรเลงอยู่ในบันไดเสียงนี้จนจบเพลง

ภาพที่ 3.27 ทำนองหลักของเพลง ห้องที่ 10-16

เทคนิค glissando ที่เกิดขึ้นในตอนที่ 15 และ 57 ของทรัมเป็ตเป็นเทคนิคที่เกิดขึ้นใหม่ในยุคที่มีการประดิษฐ์ลูกสูบ (valve) ติดเข้าไปในตัวทรัมเป็ตหรือที่เรียกว่า (modern valve trumpet) วิธีการบรรเลง glissando ทำได้หลายแบบทั้งวิธีการผ่อนริมฝีปากเพื่อให้ได้เสียงที่ต่ำลง หรือในบทเพลงนี้ผู้แสดงใช้เทคนิค half-valve คือการกดลูกสูบเพียงครึ่งเดียวในช่วงที่ทำ glissando ซึ่งได้เนื้อเสียงที่แปลกหูและน่าสนใจมากยิ่งขึ้นเป็นเทคนิคที่พบมากในวิธีการบรรเลงของดนตรีแจ๊ส

บทที่ 4
การจัดการแสดงเดี่ยวทรมเป็ต

4.1 ใบปิดประชาสัมพันธ์การแสดงดนตรี

JOSEPH HAYDN | GEORGE HANDEL | KEVIN MCREE
JEAN-FRANCOIS MICHEL | ALFRED REED

MASTER TRUMPET RECITAL

Wasawat Phayakkakul

Free Admission*

Special Guests
Sasinee Aswajesdakul - Soprano
Pitikiat Janarajaturaphat - Trombone
Varissara Vatcharanukul - Piano

MONDAY, MAY 30TH
AT 4 PM

CU Music Hall
Art and Culture Building
Chulalongkorn University

*PLEASE SHOW RT-PCR RESULTS OR A PHOTO OF ATR TEST RESULTS
THAT WAS TAKEN WITHIN 48 HOURS BEFORE ENTERING THE MUSIC HALL

4.2 สูจิบัตรการแสดง

Master Trumpet Recital**Wasawat Phayakkakul, *Trumpet***

Sasinee Aswajesdakul, *Soprano*
Pitikiat Jantarajaturaphat, *Trombone*
Varissara Vatcharanukul, *Piano*

Monday, May 30th, 2022
4.00 p.m.

CU Music Hall
Art and Culture Building, Chulalongkorn University

Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

Programme

Trumpet Concerto in E-flat Major Joseph Haydn
(1732-1809)

I. Allegro
II. Andante
III. Allegro

Eternal Source of Light Divine George Frideric Handel
(1685-1759)

Let the Bright Seraphim from Samson

Sasinee Aswajesdakul, *Soprano*

- Intermission -

Centennial Horizon for C Trumpet and Piano Kevin McKee
(b. 1980)

I. Aspen Grove
II. Roaring Gunnison

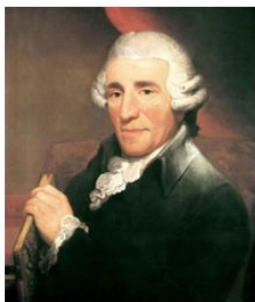
Eastwind Jean-François Michel
(b. 1957)

Pitikiat Jantarajaturaphat, *Trombone*
Brass Ensemble

Ode for Trumpet Alfred Reed
(1921-2005)

Programme

Joseph Haydn (1732-1809)

ฟรานซ์ โยเซฟ ไฮเดิน เกิดเมื่อวันที่ 17 มีนาคม ค.ศ.1732 ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งในเมืองโรห์เรอ (Rohrau) ประเทศออสเตรีย บิดามีอาชีพเป็นช่างทำรถเทียมม้าที่มีความชื่นชอบในดนตรี ส่วนมารดาเป็นแม่ครัวในบ้านของคหบดีผู้ปกครองเมืองโรห์เรอ

เมื่อไฮเดินมีอายุได้ 6 ขวบ โยฮัน มาทีอัส ฟรังค์ (Johann Mathias Frank) นักดนตรีและครูสอนดนตรีที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งของเมืองไฮน์บวร์ก (Hainburg) ขอรับไฮเดินไปอยู่ในความอุปการะ ต่อมาในปี ค.ศ. 1756 บารอน คาร์ล โยเซฟ ฟุร์นแบร์ก (Carl Josef Furnberg) ได้ว่าจ้างให้ไฮเดินให้มาพำนักอยู่ที่คฤหาสน์ไวน์ท์เซียร์ล (Weinzierl) ก่อนที่เคานต์มอร์ซินจะว่าจ้างไฮเดินไปทำงานด้วยที่เมืองลูกาเว็ค (Lukavec) ด้วยการเป็นผู้ควบคุมวงดนตรี (Kapellmeister) และที่นี่เองไฮเดินได้ประพันธ์ซิมโฟนีบทแรกของโลกขึ้นในบันไดเสียง D เมเจอร์ ด้วยอายุเพียง 27 ปีเท่านั้นเอง ด้วยเหตุนี้เขาจึงได้รับการยกย่องว่าเป็น "บิดาแห่งซิมโฟนี"

ชีวิตการทำงานของไฮเดินช่วงนี้ก็ล้งเล็โตและมีชื่อเสียงขึ้นมาก แต่แล้วในปี ค.ศ. 1761 เคานต์มอร์ซินก็ได้ประกาศเลิกทำวงดนตรีต่อเนื่องจากปัญหาทางการเงิน ทำให้ไฮเดินต้องหางานใหม่โดยไปได้งานในครอบครัวของเจ้าชายพอล อันทอน เอสเตอร์ฮาซี (Paul Anton Esterházy) คหบดีที่ร่ำรวยที่สุดครอบครัวหนึ่งในยุโรป ที่ปราสาทไอเซนสตัดท์

Anton Esterházy) คหบดีที่ร่ำรวยที่สุดครอบครัวหนึ่งในยุโรป ที่ปราสาทไอเซนสตัดท์ (Eisenstadt) ในเวลาต่อมาเมื่อเจ้าชายพอลสิ้นพระชนม์ลงในปี ค.ศ. 1762 เจ้าชายนิโคลาส เอสเตอร์ฮาซี (Nicolas) พระอนุชาผู้ที่มีความรักในดนตรีเช่นเดียวกับเจ้าชายพอล ได้ขึ้นเป็น รัชทายาทผู้สืบทอดแทน พระองค์ทรงสร้างพระราชวังเอสเตอร์ฮาซา (Esterháza) ขึ้นใหม่ สำหรับประทับในฤดูร้อนแทนปราสาทหลังเดิมที่ไอเซนสตัดท์ เมื่อปี ค.ศ. 1766 แวร์เนอร์ (Werner) ผู้อำนวยการวงคนก่อนได้เสียชีวิตลง เจ้าชายนิโคลาสจึงได้แต่งตั้งไฮเดินขึ้นเป็น ผู้อำนวยการวงคนใหม่แทน และได้ย้ายจากปราสาทที่ไอเซนสตัดท์มาอยู่ที่เอสเตอร์ฮาซาโดย เขามีหน้าที่รับผิดชอบอยู่หลายอย่างทั้งเป็นนักประพันธ์เพลง และผู้ควบคุมวงดุริยางค์

ในปีค.ศ. 1802 ไฮเดินเกิดป่วยหนักจากการตรากตรำทำงานมาทั้งชีวิตทำให้ต้องหยุด การประพันธ์เพลงทั้งหมดลง ไฮเดินปรากฏตัวในคอนเสิร์ตครั้งสุดท้ายในปีค.ศ. 1808 ในการแสดงคอนเสิร์ตบทเพลง 'The Creation' ในวันที่ 27 มีนาคม ค.ศ. 1808 ก่อนที่ สุขภาพของเขาจะทรุดโทรมลงเรื่อย ๆ หลังจากนั้นไม่นาน ในวันที่ 31 พฤษภาคม ค.ศ. 1809 ไฮเดินถึงแก่กรรมลงอย่างสงบในบ้านของเขาเอง สิริอายุได้ 77 ปี

Trumpet Concerto in E-flat Major

โยเซฟ ไฮเดิน ประพันธ์คอนแชร์โตสำหรับทรัมเป็ตในบันไดเสียงอีแฟลตเมเจอร์ ขึ้นในปี ค.ศ. 1796 ขณะนั้นเขามีอายุ 64 ปี ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการเพลงประจำวงดุริยางค์แห่งพระราชวังเอสเตอร์ฮาซี บทเพลงนี้เป็นบทเพลงเดี่ยวเครื่องดนตรีเพียงเพลงเดียวในช่วง 15 ปีสุดท้ายในชีวิตของเขา โดยประพันธ์ให้แก่อันทอน ไวดิเงอร์ (Anton Weidinger) นักทรัมเป็ตประจำวงและเป็นเพื่อนรักของไฮเดิน

คอนแชร์โตบทนี้ถูกประพันธ์ขึ้นในช่วงที่ถือได้ว่าดีที่สุดในชีวิตการทำงานของไฮเดิน เนื่องจากเป็นช่วงที่ไฮเดินมีชื่อเสียงอย่างมาก มีผู้คนรู้จักบทเพลงของเขาทั้งในและต่างประเทศ ประกอบกับหน้าที่การงานที่มั่นคง อีกทั้งยังได้รับการยกย่องว่าเป็นคอนแชร์โตที่ดีที่สุดของเขาอีกด้วย เนื่องจากเป็นบทเพลงที่มีท่วงทำนองที่มีเสน่ห์และเป็นที่ยอมรับจากผู้ฟังมากมาย มีลีลาการประพันธ์ที่ผ่านกระบวนการคิดมาเป็นอย่างดีและเป็นบทเพลงที่มีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก บทเพลงนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นบทเพลงที่ทำให้ทรัมเป็ตได้รับการยอมรับจนถึงทุกวันนี้ในฐานะเครื่องดนตรีประเภทเดี่ยว (solo instrument)

คอนแชร์โตบทนี้ประกอบไปด้วย 3 ท่อน ท่อนที่ 1 อยู่ในสัจคีตลักษณ์แบบโซนาตาอัตรารเร็ว (sonata-allegro form) ท่อนที่ 2 อยู่ในสัจคีตลักษณ์สองตอน (binary form) และท่อนที่ 3 อยู่ในสัจคีตลักษณ์โซนาตารอนโด (sonata rondo form)

George Frideric Handel (1685-1759)

จอร์จ ฟริเดอริก แฮนเดล (George Frideric Handel) เกิดเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1685 ที่เมืองฮาลเล (Halle) เป็นนักดนตรีสัญชาติเยอรมัน-อังกฤษ

ในปี ค.ศ. 1702 เมื่อแฮนเดลมีอายุได้ 17 ปี เขาสามารถสอบเข้าเรียนด้านกฎหมายที่มหาวิทยาลัยของเมืองฮาลเล (University of Halle) แต่ในที่สุดเขาก็เลือกที่จะเป็นนักออร์แกนประจำโบสถ์ที่เมืองฮาลเล ต่อมาแฮนเดลได้ย้ายไปเมืองฮัมบูร์ก (Hamburg) ประเทศเยอรมนี เขาถูกจ้างมาเล่นดนตรีในโรงละครอุปรากร ครั้งแรกในฐานะนักไวโอลิน และเปลี่ยนมาเล่นฮาร์ปซิคอร์ดในภายหลัง แฮนเดลเป็นนักออร์แกนที่โดดเด่นและเดินทางไปแสดงดนตรีทั่วยุโรปอยู่เสมอ

ในช่วงท้ายของชีวิต แม้ว่าแฮนเดลจะเป็นคนตาบอด เขาก็ยังยึดอาชีพนักออร์แกนและยังแต่งเพลงอยู่ โดยอาศัยการบอกโน้ตให้เพื่อนช่วยจดบันทึกให้ ในวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1759 เขาได้แสดงบทเพลง *Messiah* เป็นครั้งสุดท้าย ทำหน้าที่เป็นวาทยกรด้วยตนเอง ในขณะที่กำลังป่วยอยู่ ก่อนเสียชีวิตลงในวันที่ 14 เมษายน ค.ศ. 1759 ศพของเขาได้ถูกฝังไว้ที่โบสถ์เวสต์มินสเตอร์ (Westminster) ในพิธีฝังศพของแฮนเดลได้มีประชาชนไปร่วมในพิธีมีจำนวนมากกว่า 3,000 คน

Eternal Source of Light Divine

บทเพลง *Eternal Source of Light Divine* หรือในอีกชื่อ *Ode for the Birthday of Queen Anne* ประพันธ์ดนตรีโดยแฮนเดล ประพันธ์เนื้อร้องโดยอัมบรอส ฟิลลิปส์ (Ambrose Philips) ประพันธ์ขึ้นในช่วงเดือนมกราคมในปี ค.ศ. 1713 แสดงครั้งแรกในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1713

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงประเภทคันตาตา (Cantata) ประพันธ์ขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองในงานคล้ายวันพระราชสมภพของสมเด็จพระราชินีนาถแอนน์แห่งบริเตนใหญ่ สมัยราชวงศ์สจวตพระองค์สุดท้ายของราชอาณาจักรอังกฤษ ราชอาณาจักรสกอตแลนด์ และราชอาณาจักรไอร์แลนด์ พร้อมกับเป็นการบรรลุสัญญาสันติภาพยูเทรคต์ (Treaty of Utrecht) เป็นการตกลงระหว่างรัฐต่าง ๆ ในยุโรปในการยุติสงครามสืบราชบัลลังก์สเปน บทเพลงนี้มีเนื้อร้องเริ่มต้นเพลงว่า *Eternal source of light divine* ด้วยเหตุนี้จึงได้นำมาตั้งเป็นชื่อของบทเพลง

Let the Bright Seraphim from Samson

บทเพลง *Let the Bright Seraphim* เป็นบทเพลงประเภท da capo aria เป็นหนึ่งในบทเพลงที่อยู่ในโอราโตริโอ (Oratorio) เรื่อง *Samson* ซึ่งแฮนเดลประพันธ์โอราโตริโอเรื่องนี้ขึ้นในปี ค.ศ. 1741 ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่เขาประพันธ์ *Messiah* โดยปกติแล้วการแสดงโอราโตริโอเรื่องนี้จะแสดงในรูปแบบการแสดงอราโตริโอปกติ คือเน้นการขับร้อง ไม่มีการแสดงท่าทาง ไม่มีการจัดฉากเวที และไม่มีเครื่องแต่งกายพิเศษ แต่หลายครั้งก็มีการจัดแสดงในรูปแบบคล้ายกับการแสดงอุปรากร

หากแปลชื่อของเพลงนี้ตรงตัวจะแปลได้ว่า “เสราฟิมผู้สว่างไสว” โดยเสราฟิม (seraphim) หรือ เสร์ฟ (seraph) หมายถึงชาวสวรรค์จำพวกหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายนกตามความเชื่อของศาสนายูดาห์ คริสต์ และอิสลาม โดยเสร์ฟแต่ละองค์มีปีก 3 คู่ คู่หนึ่งปิดหน้า คู่หนึ่งปิดเท้า และอีกคู่หนึ่งใช้บินไปมารอบบังลังก์ของพระเจ้าคอยร้องสรรเสริญพระองค์อยู่ตลอดเวลา และยังมีหน้าที่ชำระบาปและกล่าวคำยกบาป นอกจากนั้นเสราฟิมยังถูกจัดอยู่ในกลุ่มทูตสวรรค์ชั้นเอกในลำดับชั้นของทูตสวรรค์ในศาสนาคริสต์อีกด้วย

Kevin McKee (b.1980)

เควิน แม็คคี เกิดเมื่อปี ค.ศ. 1980 เป็นนักประพันธ์เพลงชาวอเมริกันที่เน้นประพันธ์เพลงสำหรับ brass chamber เป็นหลัก แม็คคีเริ่มเล่นทรัมเป็ตตั้งแต่เรียนชั้นประถมศึกษาตามคำร้องขอของบิดาซึ่งเป็นครูสอนดนตรีในโรงเรียนมัธยม แม็คคีสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีด้านการบรรเลงทรัมเป็ตจากมหาวิทยาลัย Sacramento State University โดยเรียนทรัมเป็ตกับแกรี ดิลเวิร์ธ (Gary Dilworth) และปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย University of Maryland ซึ่งเรียนทรัมเป็ตกับคริส เก็กเกอร์ (Chris Gekker) นอกจากนี้ แม็คคียังเคยเข้าร่วม Aspen Music Festival และ National Orchestra Institute อีกด้วย

แม็คคีเริ่มต้นการประพันธ์เพลงด้วยผลงานการประพันธ์ที่มีชื่อว่า *Escape for Brass Quintet* โดยได้รับแรงบันดาลใจในการเริ่มต้นประพันธ์เพลงหลังจากที่เขาได้เข้าร่วมเทศกาล MMCK Music Festival ปี ค.ศ. 2006 ที่ประเทศญี่ปุ่น และได้มีโอกาสร่วมงานกับสุดยอดนักทรัมเป็ตอย่าง อันโทนี ดิลอเรนโซ (Anthony Dilorenzo)

บทเพลงของแม็คคีถูกนำไปแสดงในทุกทวีปทั่วโลก และยังมี การนำบทเพลงของเขาไปบันทึกเสียงอีกมากมาย นอกจากนี้แม็คคีได้มีส่วนร่วมในการเขียนบทความลงวารสารของ International Trumpet Guild อีกทั้งยังเป็นสมาชิกของ ASCAP และยังคงได้รางวัล ASCAP Plus อีกด้วย

Centennial Horizon for C Trumpet and Piano

บทประพันธ์เพลง *Centennial Horizon for C Trumpet and Piano* ประพันธ์โดยแม็คคี ได้รับการว่าจ้างโดยแคทเธอริน เซอริแดน (Catherine Sheridan) ให้ประพันธ์บทเพลงสำหรับทรัมเป็ตและเปียโน สิ่งแรกที่แม็คคีนึกถึงก่อนจะแต่งเพลงนี้ก็คือคุณยายผู้ล่วงลับของเขา ผู้ซึ่งมักจะแนะนำให้แม็คคีแต่งเพลงเกี่ยวกับเมืองโคโลราโด ซึ่งคุณยายของเขารักเมืองนี้มาก ตลอดเวลาที่เธออาศัยอยู่ที่แคลิฟอร์เนีย เธอปรารถนาที่จะกลับไปทีโคโลราโดอยู่ตลอด เธอนึกถึงบรรยากาศท่ามกลางต้นแอสเพนที่สั่นไหว ภูเขา และแม่น้ำที่สดใส เมืองโคโลราโดมีชื่อเล่นว่า Centennial State หรือรัฐร้อยปี เป็นชื่อเล่นที่ตั้งให้กับเมืองโคโลราโดในฐานะที่เมืองนี้ได้รับการแต่งตั้งเข้าไปในสหภาพครบ 100 ปี หลังจากการลงนามในปฏิญญาอิสรภาพของประเทศสหรัฐอเมริกา

บทเพลงนี้ประกอบด้วย 2 ท่อนที่มีความแตกต่างกัน คือท่อน *Aspen Grove* และ *Roaring Gunnison* ที่เชื่อมต่อกันด้วยบทบรรเลงคั่น (Interlude) ในชื่อ *Alpenglow* แม็คคีพยายามเก็บความสวยงามและการผจญภัยเข้าไปในเมืองที่สวยงาม ในท่อนแรกแม็คคีกล่าวถึงการไว้อาลัยแด่คุณยายของเขา ซึ่งเป็นการครบรอบวันเกิดปีที่ 100 (centennial birthday) ของเธอที่ใกล้จะมาถึง

Jean-François Michel (b.1957)

ฌอง-ฟร็องซัวส์ มิเชล (Jean-François Michel) นักทริมเปตและนักประพันธ์เพลงชาวสวิตเซอร์แลนด์ เกิดเมื่อวันที่ 6 มีนาคม ค.ศ. 1957 เริ่มศึกษาดนตรีตั้งแต่ปี ค.ศ. 1965-1976 ที่ Freiburg Conservatory ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในปี ค.ศ. 1975 มิเชลได้รับรางวัลเหรียญทองแดงในการแข่งขันดนตรีระดับนานาชาติที่กรุงเจนีวา หนึ่งปีหลังจากนั้นมิเชลได้งานเป็นหัวหน้ากลุ่มทริมเปตที่ Munich Philharmonic Orchestra ประเทศเยอรมนี เขาทำงานที่นั่นจนถึงปี ค.ศ. 1986 หลังจากนั้นมิเชลได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์ที่ Freiburg Conservatory นอกจากนี้มิเชลยังได้รับคำเชิญให้ไปแสดงเดี่ยวและมาสเตอร์คลาสหลายประเทศในยุโรป รวมถึงญี่ปุ่น บราซิล และอาร์เจนตินา

ผลงานการประพันธ์เพลงของมิเชลได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี โดยถูกนำไปแสดงและบันทึกเสียงอย่างแพร่หลายทั่วโลก จนสุดท้ายงานด้านการประพันธ์เพลงได้กลายมาเป็นงานหลักของเขา มิเชลมีผลงานด้านการประพันธ์เพลงที่เป็นที่รู้จักมากมายทั้งเพลงสำหรับบรรเลงเดี่ยวและเพลงสำหรับการเล่นเป็นวง รวมไปถึงบทเพลงสำหรับการแข่งขันในระดับนานาชาติ

Eastwind

บทเพลง *Eastwind* ประพันธ์โดยมิเชล ได้รับแรงบันดาลใจมาจากเพลงพื้นบ้านของชาวฮิปซีที่มีอยู่มากมายหลายรูปแบบ โดยกระจายตัวอยู่ทั่วทั้งคาบสมุทรบอลข่านและประเทศในยุโรปตะวันออกที่พวกเขาตั้งรกรากอยู่ บทเพลงพื้นบ้านเหล่านี้มีความอิสระในการใช้บันไดเสียงทั้งในรูปแบบเมเจอร์และไมเนอร์ การแสดงของชาวฮิปซีมีความหลากหลายเป็นอย่างมาก ตั้งแต่การเต้นรำที่ดูดุร้ายน่ากลัวไปจนถึงบทเพลงที่มีความโศกเศร้าอย่างเต็มที่อยู่ในนั้น ทำให้บทเพลงเหล่านั้นสะกดจิตวิญญาณของผู้ฟังให้มีความสุขหรือโศกเศร้าได้อย่างไม่อาจต้านทาน

บทเพลงนี้ถูกแสดงครั้งแรกเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม ค.ศ. 2012 ในพิธีเปิดงาน 61th Festival of Ljubljana ที่ประเทศสโลเวเนีย โดยมีฟรัง โกเซม (Franc Kosem) เป็นผู้บรรเลงเดี่ยวทรมเป็ต และบลานิเมียร์ สโลการ์ (Blanimir Slokar) เป็นผู้แสดงเดี่ยวทรมอบน พร้อมด้วยวง Brass Ensemble จาก Slokar Academy เป็นผู้บรรเลงประกอบ

Alfred Reed (1921-2005)

อัลเฟร็ด รีด (Alfred Reed) นักประพันธ์เพลงนีโอคลาสสิกชาวอเมริกัน เกิดเมื่อวันที่ 25 มกราคม ค.ศ. 1921 และเสียชีวิตในวันที่ 17 กันยายน ค.ศ. 2005 รีดมีผลงานการประพันธ์เพลงทั้งคอนเสิร์ตแบนด์ วงออร์เคสตรา วงขับร้องประสานเสียง และวงแจ๊ซมากกว่า 200 บท รีดเคยได้รับคำเชิดชูในฐานะวาทยกรรับเชิญมากมายหลายประเทศทั้งในประเทศแถบละตินอเมริกา อเมริกาเหนือ ยุโรป และเอเชีย

รีดเกิดที่เมืองนิวยอร์ก และเริ่มเล่นดนตรีอย่างจริงจังเมื่ออายุได้ 10 ปี ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 รีดรับใช้กองทัพอากาศสหรัฐในฐานะนักดนตรี หลังจากรับราชการทหารได้เข้าศึกษาดนตรีต่อที่ Juilliard School of Music โดยเรียนกับวิตโตริโอ เจียนนินี (Vittorio Giannini) หลังจากจบการศึกษาแล้วทำงานเป็นนักประพันธ์เพลงให้กับ NBC และ ABC ตามลำดับ หลังจากนั้นรีดเข้าเป็นศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยไมอามี (University of Miami) และเป็นผู้ก่อตั้งหลักสูตรธุรกิจดนตรีในระดับมหาวิทยาลัยขึ้นเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1966 ที่มหาวิทยาลัยไมอามี ซึ่งเป็นต้นแบบสำหรับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทั่วโลก

Ode for Trumpet

บทเพลง *Ode for Trumpet* ประพันธ์โดยรีด แสดงครั้งแรกในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1956 ที่ TMEA Convention เมืองดัลลัส โดยการแสดงเดี่ยวทรัมเป็ตของดอน จาโคบี (Don Jacoby) และวง Texas All-State Band ซึ่งมีคลาเรนซ์ ซอว์ฮิลล์ (Claren Sawhill) เป็นวาทยกร

การเรียบเรียงเสียงประสานในเพลงนี้ถูกพัฒนามาจากสังคีตลักษณะการแปรอิสระ (free variation form) จากทำนองหลัก 8 ห้อง ทำนองหลักจะปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรก หลังจากช่วงตอนนำสั้น ๆ (Introduction) มีการแปรทำนองทั้งสิ้น 3 ครั้ง ที่มีบทบรรเลงคั่น (Interlude) มาคั่นระหว่างการแปรทำนอง ทำนองของแนวเดี่ยวทรัมเป็ตกับทำนองของแนวบรรเลงสนับสนุนสอดคล้องกันเป็นเหมือนบทสนทนาในอัตราจังหวะที่ไม่เร่งรีบ จนเกินไป

วสวัตดี พัยคฆกุล, *ทรัมเป็ต*

Wasawat Phayakkakul, *Trumpet*

วสวัตดี พัยคฆกุล เกิดเมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2535 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านการแสดงทรัมเป็ตจากวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิตด้านการแสดงทรัมเป็ตที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วสวัตดีเริ่มเล่นดนตรีตั้งแต่อายุ 6 ขวบ โดยเริ่มเรียนเปียโนกับบิดา ต่อมาได้เข้าเป็นสมาชิกวงโยธวาทิตของโรงเรียนในตำแหน่งยูโฟเนียมและเปลี่ยนมาเล่นทรัมเป็ตต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน เมื่ออายุ 16 ปี วสวัตดีเริ่มต้นเรียนดนตรีอย่างจริงจังโดยเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมปลายที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีอาจารย์สมภพ พึ่งปรีดาเป็นผู้สอนทรัมเป็ต หลังจากนั้นเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลเช่นเดิม โดยเรียนทรัมเป็ตกับ ดร.โจเซฟ โบว์แมน (Dr. Joseph Bowman) ปัจจุบัน วสวัตดีเรียนทรัมเป็ตกับ ดร.วานิช โปตะวนิช

ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่นั้น วสวัตดี ได้เข้าร่วมการแข่งขันทางดนตรีทั้งแบบเดี่ยวและแบบกลุ่มหลายรายการด้วยกัน เช่น การแข่งขันการแสดงเดี่ยวทรัมเป็ตในรายการ Thailand Trumpet Competition 2010 ได้ลำดับที่ 2 ต่อมาได้ตั้งวงบราสควินเทตกับเพื่อน ๆ ในชื่อวง เฟซบราส (Facebrass) เข้าแข่งขันและได้รับรางวัลมากมาย เช่น รางวัลชนะเลิศการแข่งขันเครื่องลมทองเหลืองในรายการ All About Brass 2 ปีติดต่อกันในปี

2557 และ 2558 รางวัลชนะเลิศการประกวดในรายการ Thailand Royal Trophy Band Competition และรางวัลเหรียญทองการประกวดเครื่องลมนานาชาติ Thailand International Wind Ensemble Competition ฯลฯ

วสวัตดีได้มีโอกาสเข้าร่วมแสดงกับวงออร์เคสตรามากมายทั้งไทยและต่างประเทศ เช่น วง Princess Galayani Vadhana Youth Orchestra, Thailand Philharmonic Orchestra, Bandung Philharmonic Orchestra (ประเทศอินโดนีเซีย) และ Twilight Orchestra (ประเทศอินโดนีเซีย)

ศศิณี อัสวเจษฎากุล, โซปราโน

Sasinee Aswajesdakul, *Soprano*

ศศิณี อัสวเจษฎากุล จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี (เกียรตินิยมอันดับ 1) จากวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาวิชาการขับร้องคลาสสิก และสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิตด้วยผลการศึกษา Excellent ในสาขาการขับร้องอุปรากร (Opera Performance) จาก University of Music and Performing Arts กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย

ศศิณีได้เข้าร่วมการแข่งขันและได้รับรางวัลมากมาย ได้แก่ รางวัลชนะเลิศอันดับ 2 สาขาการขับร้องโอเปร่า ในการแข่งขัน International Music Competition ครั้งที่ 19 ณ เมืองโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น, รางวัลชนะเลิศเหรียญทอง การแข่งขัน Settrade Competition ครั้งที่ 15 อีกทั้งยังได้รับเชิญไปแสดงคอนเสิร์ตหลายครั้ง เช่น เป็นผู้ขับร้องเดี่ยวกับวง Thailand Philharmonic Orchestra, Sichuan Symphony Orchestra (เมืองเฉิงตู ประเทศจีน) และที่อื่น ๆ อีกมากมายทั้งในและต่างประเทศ

นอกจากนั้นศศิณียังมีผลงานด้านการแสดงอุปรากรในต่างประเทศอีกหลายผลงาน ได้แก่ บท "Musetta" จากเรื่อง *La Bo ème*, บท "Zerlina" จากเรื่อง *Don Giovanni*, บท "Carolina" จากเรื่อง *Il Matrimonio Segreto*, บท "Micaela" จากเรื่อง *Carmen* และ บท "Adina" จากเรื่อง *L'elisir damore*

ปิติเกียรติ จันทรจตุรภัทร, ทรอมโบน

Pitikiat Jantarajaturaphat, Trombone

ปิติเกียรติ จันทรจตุรภัทร เกิดวันที่ 25 พฤศจิกายน 2535 เริ่มเล่นทรอมโบนตั้งแต่อายุ 13 ปี ที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย และได้เข้ารับการศึกษาคือต่อในระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในสาขาวิชาปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ต่อมาเข้าศึกษาต่อในระดับมหาบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาวิชาดนตรีปฏิบัติและการสอน

ปิติเกียรติมีผลงานจากการเข้าร่วมแข่งขันดนตรีทั้งในประเทศและต่างประเทศหลายรายการ ได้แก่ รางวัลเหรียญทองการแข่งขัน International Music Competition in Thailand (2556), รางวัลชนะเลิศการแข่งขันวงเครื่องลมทองเหลืองในรายการ All about Brass โดยมหาวิทยาลัยบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในปี พ.ศ. 2559 รางวัลชนะเลิศการแข่งขันในรายการกรมพลศึกษาชิงถ้วยพระราชทาน ครั้งที่ 35 ประจำปี พ.ศ. 2559 ประเภทวงเล็ก (small ensemble) และเข้าร่วมการแข่งขันในรอบสุดท้ายในรายการ 17th Osaka Music Competition ปี พ.ศ. 2559 ณ เมืองโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น

ปิติเกียรติมีโอกาสได้ร่วมแสดงกับวงออร์เคสตรามากมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้แก่ Thailand Philharmonic Orchestra, Princess Galyani Vadhana Youth Orchestra, Bandung Philharmonic Orchestra (ประเทศอินโดนีเซีย), Silpakorn Summer Music Orchestra, Saigon Philharmonic Orchestra (ประเทศเวียดนาม) ปัจจุบัน ปิติเกียรติศึกษาอยู่ในระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

วริศรา วัชรานุกูล, เปียโน

Varissara Vatcharanukul, Piano

วริศรา วัชรานุกูล เริ่มเรียนเปียโนตั้งแต่อายุ 7 ปี กับอาจารย์นิรมิต ทรรทรานนท์ ต่อมาได้เข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมปลายที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยศึกษากับอาจารย์ Parvati Mani และ Dr.Rolf-Dieter Arens หลังจากนั้นได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี เอกการแสดงเปียโนที่ University of Missouri-Kansas City ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยศึกษากับ Dr.Thomas Rosenkranz

ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่นั้น วริศราได้รับทุนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันหลายรายการ และได้รับรางวัลมากมาย เช่น รางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันในรายการ UMKC Concerto Aria Competition รางวัลชนะเลิศการแข่งขันรายการ Douglas Wayland Chamber Music Competition รางวัลชนะเลิศการแข่งขันรายการ Bernice Ely Coulon Special Achievement Award และรางวัลชนะเลิศการแข่งขันรายการ Mu Phi's Nancy B. Zschietzschmann Award นอกจากนี้วริศรามีโอกาสแสดงเดี่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศอีกหลายรายการ รวมถึงได้แสดงเดี่ยวกับวงออร์เคสตรา UMKC ในปี ค.ศ. 2019 อีกด้วย

รายชื่อนักดนตรีวง Brass Ensemble

วาทยกร

ปิยวัฒน์ บุญรัตน์เนตร

Conductor

Piyawat Bunratnet

ทรัมเป็ต

นัชนนท์ คงนุ่น

สุชล นินทวงศ์

เต็มพงศ์ ใจเอี่ยม

ศุภมงคล นวชัยศุภศรี

Trumpet

Natchanon Kongnoon

Suchol Nintawong

Termpong Jaieim

Supamongkol Nawachaisupasri

ทรอมโบน

ทรงกลด นันทเกษม

ปรัชญา ศรีสุขโข

ฐิตินันท์ เจริญสลุง

ณธีพัฒน์ มานูช

Trombone

Songklod Nunthakasem

Prachaya Srisukkho

Thitinun Jaroensloong

Nateepat Manuch

กิตติกรรมประกาศ

- ขอขอบคุณพ่อกับแม่ที่สนับสนุนและเป็นกำลังใจให้ตลอดมา
- ขอขอบคุณอาจารย์ ดร.ยศ วัฒนีสอน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
- ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ จุฬาพันธ์ุ ประธานกรรมการ
- ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ศรี วงศ์ธราดล กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
- ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ศศิ พงศ์สรายุทธ สำหรับความช่วยเหลือที่ดีเสมอมา
- ขอขอบคุณศาสตราจารย์ ดร.วานิช โปตะวนิช อาจารย์สอนวิชาทรมเบื้องต้น
- ขอขอบคุณ คุณศศิณี อัครเจษฎากุล คุณปิติเกียรติ จันทจรุภัทร คุณวิศรา วัชรานุกร และวง Brass Ensemble ที่ให้เกียรติมาร่วมแสดงในครั้งนี้
- ขอขอบคุณสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ขอขอบคุณบริษัท Roof Sound Systems และ Wanna Film สำหรับการบันทึกภาพและเสียงในการแสดงคอนเสิร์ตครั้งนี้
- ขอขอบคุณทุกท่านที่เข้ามารับชมคอนเสิร์ตในครั้งนี้

บทที่ 5

คำแนะนำและบทสรุป

5.1 คำแนะนำ

การจัดการแสดงคอนเสิร์ตให้ประสบความสำเร็จนั้นต้องอาศัยการเตรียมตัว การวางแผน และความร่วมมือจากทุกคนที่มาร่วมแสดง ทั้งสามอย่างนี้เป็นกุญแจสำคัญในการจัดการแสดงคอนเสิร์ตให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ในการจัดการแสดงคอนเสิร์ตของผู้แสดงนั้นได้มีการคัดสรรบทเพลงที่หลากหลายต่างยุคต่างสมัยในรูปแบบที่แตกต่างกัน การเข้าใจในที่มาของบทเพลง เทคนิคการบรรเลงต่าง ๆ และประวัติศาสตร์ดนตรีในยุคนั้น ๆ จะช่วยให้สามารถบรรเลงถ่ายทอดออกมาได้อย่างถูกต้อง

การแสดงคอนเสิร์ตครั้งหนึ่งใช้เวลาอันร่วมชั่วโมง มีการบรรเลงบทเพลงที่หลากหลาย การจะยืนระยะให้ได้จนจบคอนเสิร์ตนั้นเป็นเรื่องที่ต้องคำนึงถึง ในเวลาซ้อมสามารถซ้อมเป็นเพลงได้แต่ในการเล่นคอนเสิร์ตต้องเล่นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นกล้ามเนื้อเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้สามารถบรรเลงได้ดีจนจบคอนเสิร์ต

การเตรียมตัวสำหรับแสดงคอนเสิร์ตควรมีเวลาเตรียมตัวที่เหมาะสมและไม่น้อยจนเกินไป ควรคัดเลือกบทเพลงที่น่าสนใจ หลากหลาย และไม่จำเจ

5.2 บทสรุป

วิทยานิพนธ์การแสดงเดี่ยวทรมเป็ตฉบับนี้ ผู้แสดงได้ทำการศึกษา ค้นคว้า และทบทวนข้อมูลวรรณกรรม ชีวประวัติผู้ประพันธ์ และการตีความบทเพลง เพื่อให้สามารถทำการแสดงได้อย่างถูกต้องตามเจตนาของผู้ประพันธ์มากที่สุด ผู้แสดงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสามารถทำให้ผู้ที่สนใจหรือผู้ที่ศึกษาเพลงเหล่านี้ได้รับประโยชน์สูงสุดและสามารถนำความรู้ไปปรับใช้กับงานของตนเองได้

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2552). *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2547). *สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวี มุขระโกษา. (2542). *นักดนตรีเอกของโลก* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: บริษัท รวมสาส์น (1997) จำกัด.

ภาษาอังกฤษ

- Bjerknæs-Jacobsen, Bjørn. (2012). *Conceivable Cadenza Development in Haydn's Trumpet Concerto, First Movement* (Master's thesis, University of Gothenburg, Gothenburg, Sweden). Retrieved from <https://gupea.ub.gu.se/handle/2077/59880>
- Dahlqvist, Reine. (1975). *The Keyed Trumpet and Its Greatest Virtuoso, Anton Weidinger*: The Brass Press.
- Hickman, David. (N.D.). *Trumpet Concerto in E-flat Franz Joseph Haydn edited by David Hickman*: Hickman Music Editions.
- Kostka, S., & Payne, D. (2008). *Tonal Harmony with an Introduction to Twenty-Century Music*: McGraw-Hill.
- Marble, Thomas. (1992). *Influences of the Keyed Trumpet and Anton Weidinger in the Concerto in E-flat for Trumpet by Johann Nepomuk Hummel*. (Master's thesis, University of Nebraska Omaha, Nebraska, United States) Retrieved from <https://digitalcommons.unomaha.edu/studentwork/2858/>
- Moore, Aaron. (2014). *Scholar Program Notes*. (Master's thesis, Southern Illinois University Carbondale, Illinois, United States). Retrieved from https://opensiuc.lib.siu.edu/g_s_rp/519/

Sexton, Jeremy. (2015). *Anton Weidinger and the Emergence of His Voice: The Keyed Trumpet*. *Nota Bene Canadian Undergraduate Journal of Musicology*.

8(1). 41-62. Retrieved from

<https://ojs.lib.uwo.ca/index.php/notabene/article/view/6600>

Tarr, Edward. (1988). *The Trumpet*. London: B.T. Batsford Ltd.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายสวัสดิ์ พยัคฆกุล
วัน เดือน ปี เกิด	19 กันยายน 2535
สถานที่เกิด	จังหวัดขอนแก่น
วุฒิการศึกษา	ดุริยางคศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ที่อยู่ปัจจุบัน	18 ม.8 ต.เมืองเก่า อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000
รางวัลที่ได้รับ	<ul style="list-style-type: none"> - รางวัลรองชนะเลิศการแข่งขันการแสดงเดี่ยวทรัมเป็ต ในรายการ Thailand Trumpet Competition ในปี พ.ศ. 2553 - รางวัลเหรียญทองการแข่งขันรายการ Thailand International Wind Ensemble Competition ในปี พ.ศ. 2556 ประเภทวงเล็ก (Brass Quintet) - รางวัลชนะเลิศการแข่งขันเครื่องลมทองเหลืองประเภทวงเล็กใน รายการ All About Brass ในปี พ.ศ. 2557 และ 2558 - รางวัลชนะเลิศการแข่งขันรายการ Thailand Royal Trophy Band Competition ประเภทวงเล็ก ในปี พ.ศ. 2558 - รางวัลเหรียญทองการแข่งขันรายการ Thailand International Wind Ensemble Competition ในปี พ.ศ. 2561 ประเภทวงเล็ก